

PHOTO TRAVEL

FOTOGRAFIE DE NATURĂ | CĂLĂTORIE | WILDLIFE

nr. 3 | decembrie 2008 | 11 lei

www.phototravel.ro

Fabiola & Alfred Forns

regatul

PĂSĂRILOR

profil
SORIN RECHIȚAN

special
HAI LA ȚARĂ!

fotolocație
CULOARUL RUCĂR - BRAN

practic
FOTOGRAFIA DE IARNĂ

6 424364 100003 4

Știm.

Adesea aveți întrebări, și un răspuns e întotdeauna util când doriți să cumpărați ceva. Nu vă putem ajuta să alegeți un frigider sau un aer condiționat, dar ne pricepem la aparatură fotografică și vă putem indica exact ce vă trebuie pentru a-i poza pe cei dragi.

Prea multă imaginație?
> Obiective, convertoare.

Cucereste noi teritorii!
> Aparate compacte & reflex.

Lumina, o dulce aventură!
> Accesorii studio.

Vrei acoperire? la înălțime!
> Trepiede foto-video.

Cură de vitamine!
> Baterii, acumulatori, încărcătoare.

Protejează-te!
> Genți, rucsacuri, huse.

WWW... ..verifică noutățile!

echipament foto & video
F64
www.F64.ro

Str. Vigilenței, nr.7, sect. 5, București
Noul program F64:
Luni-Vineri: 10-19
Sâmbătă: 10-14

În marea de produse puse la dispoziția doritorilor, întotdeauna se va găsi un consultant F64 care să vă ajute în alegere. Kiko, Panțoi, Rafi, Marian, și mai sunt mulți alții care așteaptă să vă întâmpine și să-i cunoașteți. Mereu împătimitiți de fotografie, gata să vă ofere un sfat; vă puteți împărtăși experiențele sau, dacă sunteți începător, vă îndrumăm către cel mai bun produs în funcție de bugetul dumneavoastră. Îndrăgostiți de o marcă precum Olympus, Nikon sau Sony... Alegerea e simplă și când căutați vârfuri ca D90 sau noul înlocuitor al lui Canon 5D; toate noutățile se găsesc la noi în magazin încă din primele zile de lansare.

Cel mai important lucru: putem vorbi ca între prieteni, ne cunoaștem de multă vreme și avem experiență chiar și cu cel mai mic accesoriu. Câți megapixeli are camera ce se lansează mâine? Ce factor de mărire are obiectivul tău preferat? Care e dimensiunea unui pixel? Câte lamele are o diafragmă?

Întrebați-ne orice. **Noi știm.**

CLIPLELE SATULUI

Satul românesc își trăiește sub ochii noștri ultimele clipe. Probabil că vom asista cât de curând la momentul în care fotografia va fi singurul element care ne va mai face legătura cu tradițiile și obiceiurile de mult uitate. Copiii noștri vor alerga pe ulițe virtuale și vor mânca mere din supermarket, pentru că satul va muri odată cu ultimii lui bătrâni.

© Dan Dinu

În ultima vreme am ajuns destul de des la fotografiat prin sate, fie din propria inițiativă, fie în diverse tabere sau cu diferite ocazii. Deși se spune că satul este nemuritor, el se confruntă cu probleme reale. Nu vă gândiți la catastrofe naturale, cum au fost inundațiile care au marcat anumite zone în ultimii ani, ci la ceva cu totul diferit. Satul este sortit unei morți lente ce vine din interiorul lui, din dorința pe care oamenii care îl locuiesc o au pentru modernizare, pentru un trai mai bun, mai facil și mai lipsit de griji. Copii pleacă la oraș, sau mai nou în alte țări, pentru o viață mai bună, iar când se întorc vin cu năravurile dobândite în aceste locuri.

În toate satele aflate în zone naturale cu potențial turistic, au răsărit zeci de pensiuni și hoteluri, care acoperă nevoile de cazare ale turiștilor și care ajută la dezvoltarea zonei. Nimic rău în asta, dar ce ne facem cu arhitectura tradițională a zonei care este inevitabil lezată de noile trend-uri. Șița este înlocuită de țiglă cât mai colorată dacă se poate, pereții construiți cu atâta măiestrie din lemn sunt înlocuiți de betoane, termopanele cu ramă din plastic iau locul ferestrelor cu rama din lemn iar gardurile de uluci sunt schimbate cu plăci din diverse fibre. La toate acestea mai adăugați și o culoare exterioară albastră, portocalie, roz

sau oricare alta care nu își are locul în respectiva zonă și ați obținut locația de cazare perfectă. Ce pierd din vedere acești oameni este că, toți cei care vizitează aceste locuri, vin pentru frumusețea și liniștea satului, iar când toate casele lui dărăpănate și pitorești vor pieri, o parte din turiști vor merge în alte locuri, lăsând în urmă un sat de "viluțe" colorate și dichisite, într-un decor în care, nu cu mult timp în urmă, locuiau bunicii noștri.

Proiecte fotografice precum "Hai la țară!" sau tabere desfășurate în diverse alte zone ale țării ne mai pot deschide ochii asupra valorilor noastre tradiționale. Deși noi am vrea ca satul să rămână pe veșnicie același, cei din sat vor să devină cât mai repede asemeni nouă, celor de la oraș. Eu vă invit să mergeți să îl fotografiați cât mai curând pentru că nu va mai rezista multă vreme. Alegeți însă ecoturismul și turismul rural de calitate, fără hoteluri și servicii pompoase, fără fast și răcnet de ATV-uri, pentru că numai așa o să descoperiți ce a mai rămas din satul autentic.

Dan Dinu

www.dandinu.net
dandinu@phototravel.ro

- 6 **INFO** | Știri și noutăți din lumea fotografiei
- 22 **INTERACTIV** | Eugen Uidumac | Dorian Hodorogea
- 26 **FOCUS** | Fabiola & Alfred Forns - Regatul păsărilor
- 42 **PROFIL** | Sorin Rechițan - Lumini de altitudine
- 60 **SPECIAL** | Hai la țară! Tradiția anotimpurilor
- 66 **FOTOLOCAȚIE** | Culoarul Rucăr - Bran
- 80 **ECHIPAMENT** | Despre filtrele fotografice
- 84 **PRACTIC** | Fotografia de iarnă
- 90 **ARTICOLUL TĂU** | Sebastian Vaida - Santorini
- 94 **CONCURS** | Câștigătorii temei "APA"

foto copertă: Alfred Forns - Gâște de zăpadă, Rezervația naturală Bosque del Apache, New Mexico.

redactor șef dan dinu
redactor roxana comnac
design & dtp mihai muntean
corectură andreea bell
colaboratori bogdan florescu
 adela oprea
 simion buia
 daniela dumitrescu

management dragoș giurgiu
marketing ovidiu todoran
 0721 278 608
 ovidiutodoran@phototravel.ro

contact BRAȘOV, str. Griviței nr.84-90
 bl.12, sc.A, ap. 6, 500198
 tel/fax 0368.460.932
 contact@phototravel.ro
 www.phototravel.ro

tipar rh printing
distribuție inmedio | hiparion distribution
 rodipet
ISSN 1844 - 8852

© Alfred Forns

© Sorin Rechițan

© Ovidiu Todoran

© Rareș Drăgan

Toate drepturile asupra materialelor apărute în revistă aparțin sc. photo travel srl. și nu pot fi reproduse, parțial sau integral, fără acordul scris al acesteia.

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL AL FOTOGRAFIEI DE NATURĂ

Belgia 2008

Centrul cultural "Ter Dilft" din localitatea Bornem (provincia Antwerp, sudul Belgiei), va găzdui în luna curentă Festivalul Internațional al Fotografiei de Natură, ediția 2008. Evenimentul, cu o periodicitate de doi sau trei ani, se va desfășura între 12 - 14 decembrie, fiind o inițiativă a BVFN - Uniunea Responsabilă de Fotografie de Natură din Belgia.

Și anul acesta programul festivalului se anunță extrem de diversificat. Evenimentul va fi deschis cu menționarea câștigătorilor concursului de fotografie Argus, ce este adresat celor interesați de surprinderea, prin intermediul imaginilor, a diversității naturii și a relațiilor stabilite între om și mediu. Competiția este organizată de fundația belgiană Argus, organizație orientată spre conservarea și conștientizarea necesității protecției biosferei. Festivitatea de decernare a premiilor va avea loc într-un cadru restrâns, accesul va fi numai pe bază de invitație.

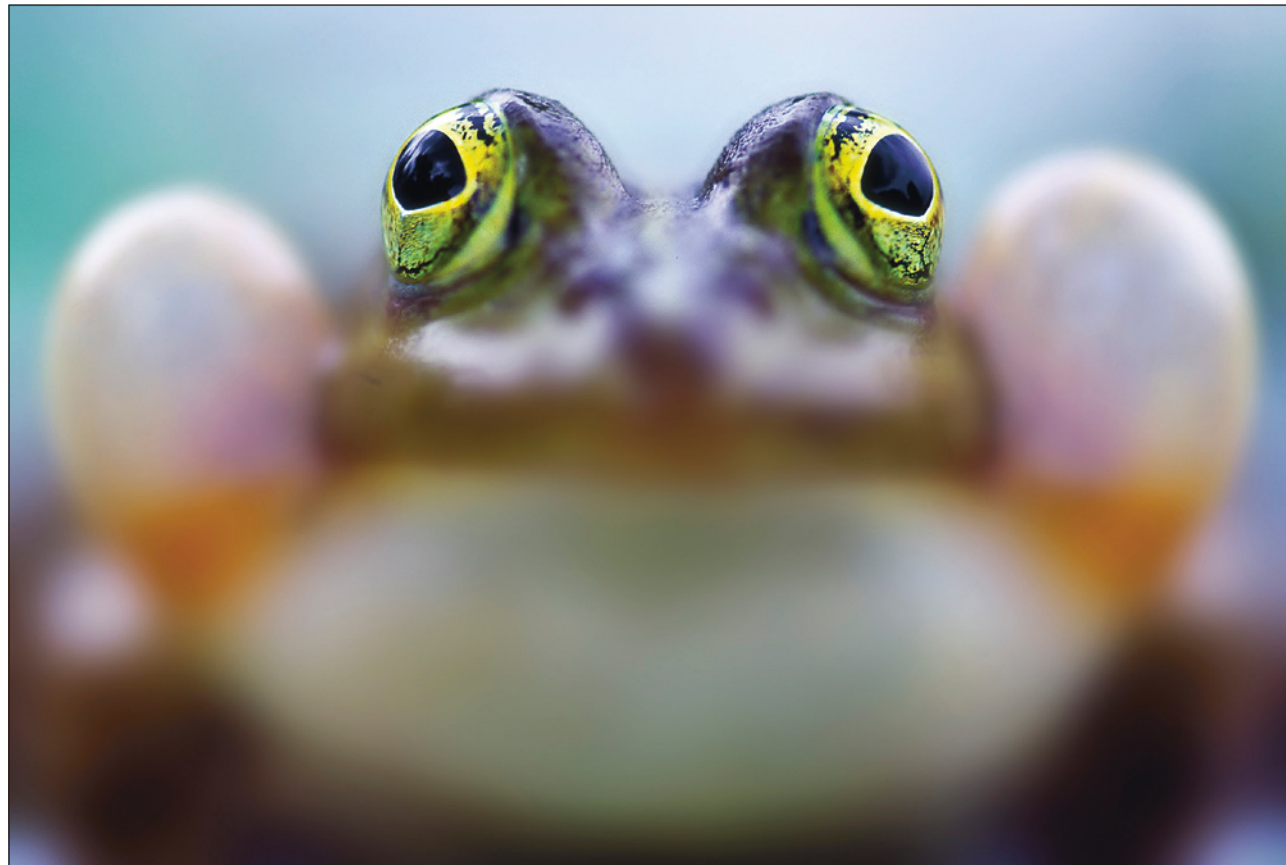
Celelalte două zile vor fi deschise publicului larg. Ele vor reuni atât prezentări susținute de

fotografi naționali și internaționali, din Franța, Estonia, Norvegia și Germania; cât și proiecții audio-vizuale realizate de 20 dintre membrii BVFN. În paralel, se vor desfășura trei expoziții de fotografie, ce vor fi vernisate cu o săptămână înaintea festivalului. Una dintre ele înglobează cadre surprinse de membrii BVFN în decursul ultimilor trei ani, imaginile putând fi votate de către vizitatori. De asemenea, se va organiza și un târg de echipamente foto-video, unde vor fi amenajate și standuri pentru cei interesați de diverse informații legate de posibile locații fotografice.

BVFN este uniunea fotografilor profesioniști din Belgia, formată în 1980. La ora actuală are 200 de membri. Ea are un rol important în informarea celor interesați despre modalitățile actuale de abordare ale fotografiei de natură, prin susținerea de: seminarii, proiecții video, workshop-uri sau prin intermediul propriului site.

Cei interesați pot afla mai multe detalii accesând www.bvnf.be.

SATUL ROMÂNESC

Expoziție Fotoclub Exdeco

În perioada 24 noiembrie - 4 decembrie are loc la Brașov expoziția de fotografie "Satul românesc" în care expun membrii Fotoclubului Exdeco din Brașov. Expoziția cuprinde 39 de lucrări și este o incursiune în lumea satului din mai multe zone ale țării.

Lucrările vor putea fi achiziționate de cei interesați, iar toate fondurile strânse din vânzarea acestora vor fi donate Asociației Filantropice Medical - Creștine Christiana, în special pentru căminul de bătrâni și cantina de ajutor social din Săcele.

Autorii care expun sunt: Adrian Tănase, Andrei Paul Nuțu, Dan Dinu, George Grădinaru, Laurențiu Barză, Mihaela Cojocariu, Mihai Moiceanu, Mihai Moldovan, Octavian Chende, Ovidiu Todoran, Rareș Pulbere, Simona Cristureanu și Virgil Năstasi.

În deschiderea expoziției, ce a avut loc miercuri 26 noiembrie, cei prezenți au putut viziona două videoproiecții: "România - Un exercițiu de privire" semnată Mihai Moiceanu și "Maramureș" semnată Dan Dinu.

Expoziția va fi deschisă între orele 10 - 18 în cadrul librăriei Okian, strada Mureșenilor nr. 1. Intrarea liberă.

Fotoclubul EXDECO Brașov și Librăria OKIAN vă invită la expoziția de fotografie

SATUL ROMÂNESC

EXPOZIȚIE
24.11 - 04.12.08 între orele 10-18
Librăria OKIAN, Mureșenilor 1

VERNISAJ
miercuri 26.11.08 ora 18
videoproiecții:
Dan Dinu: MARAMUREȘ
Mihai Moiceanu:
ROMÂNIA - Un exercițiu de privire

Adrian TĂNASE
Andrei Paul NUȚU
Dan DINU
George GRĂDINARU
Laurențiu BARZĂ
Mihaela COJOCARIU
Mihai MOICEANU
Mihai MOLDOVAN
Octavian CHENDE
Ovidiu TODORAN
Rareș PULBERE
Simona CRISTUREANU
Virgil NĂSTASI

PARTENERI: **estico** COSMOS foto digital PHOTO TRAVEL
PARTENERI MEDIA: **e foto** Brașov Expres Raspandacul the city

PARTENERI:

PHOTO TRAVEL

estico

e foto
www.efoto.ro

OKIAN

FOTO magazin
www.fotomagazin.ro

Colecția de hărți turistice

Descoperă ECO ROMANIA
www.eco-romania.ro

CONCURS DE FOTOGRAFIE SUBACVATICĂ

Wetpixel & DivePhotoGuide

Și anul acesta site-urile Wetpixel.com și DivePhotoGuide.com s-au asociat cu Our World Underwater pentru a celebra frumusețea, misterul și delicatețea mediului acvatic. Pentru a patra oară consecutiv, seria competițiilor internaționale adresate fotografiei și producției video subacvatice își așteaptă imaginile relevante, în concordanță cu temele abordate. Cele două competiții desfășurate în paralel - în S.U.A. și în Indonezia, au devenit manifestări de referință, atât prin premiile valoroase și juriul renumit; cât și prin oportunitățile oferite câștigătorilor de a deveni recunoscuți la nivel mondial.

Cei interesați își pot înscrie imaginile la una dintre cele două competiții asociate până în data de 15 ianuarie 2009.

Competiția anuală Wetpixel & DivePhotoGuide at Our World Underwater este deschisă profesioniștilor și amatorilor specializați în fotografii și filmări subacvatice. Sunt create

șapte categorii: "Macro Traditional", "Macro Unrestricted", "Super Macro Traditional", "Wide Angle Traditional", "Wide Angle Unrestricted", "Compact Cameras", "Environment and Conservation"; și două categorii video: "General" și "Marine Conservation".

Colaborarea dintre Wetpixel, DivePhotoGuide și prima asociație indoneziană, care organizează expoziții cuprinzând scufundări, călătorii extreme sau sporturi subacvatice - DEEP Indonesia, a condus la apariția celei de-a doua competiții de gen.

DEEP Indonesia International Underwater Photo Competition 2009, are șapte secțiuni deschise fotografilor amatori și profesioniști; aceștia își pot înscrie imaginile la una dintre categoriile: "Compact Cameras", "Divers", "Animal Portrait", "Animal Behavior", "Reefscapes", "Environment and Conservation" sau "Indonesia Residents".

© Douglas Hoffman; UnderwaterCompetition.com / Wetpixel.com & DivePhotoGuide.com

Câștigătorii vor fi anunțați atât în cadrul festivalului de film din Chicago, în luna februarie 2009, cât și la expoziția organizată de DEEP Indonesia în Jakarta, în luna martie anul viitor. Fotografiile premiate vor fi publicate în reviste de profil din întreaga lume.

Această serie unică de competiții a fost inițiativa a doi fotografi subacvatice profesioniști Jason Heller și Eric Cheng.

www.underwatercompetition.com

© Dale Sanders; UnderwaterCompetition.com / Wetpixel.com & DivePhotoGuide.com

www.foto-video.ro
 Timișoara, str. Th. A. Edison nr. 1
 Telefon: 0256 280 144

*Aparatură foto-video și accesorii.
 Soluții complete pentru studiouri.*

Nikon D90 kit Tamron 17-50mm f/2.8 AF-S SP XR Di II LD

- 12.3 megapixeli, senzor CMOS Nikon în format DX, procesare imagine EXPEED
- Live view prin intermediul ecranului LCD de 3" cu rezoluție aprox. 920.000 puncte
- Inregistrare de film în format HD cu sunet
- Active D-Lighting pentru situații de iluminare cu contrast ridicat
- Performanțe remarcabile cu zgomot redus, de la ISO 200 până la 3200

Cadou

- Geanta Kata DC-437
- Card SDHC Lexar Professional 4GB + ciltor
- Telecomanda Nikon ML-L3
- 6 luni abonament gratuit revista foto

4799 Lei
(TVA inclus)

GDT EUROPEAN WILDLIFE PHOTOGRAPHER OF THE YEAR

Câștigătorii ediției 2008

Cea de-a opta ediție a competiției "GDT European Wildlife Photographer of the year", organizată anual de către Societatea Germană a Fotografilor de Natură, și-a desemnat câștigătorii în data de 25 octombrie. Ceremonia de premiere a avut loc la Teatrul "Heinz - Hilpert" din Lünen, Germania, în cadrul Festivalului Internațional al Fotografiei de Natură susținut de GDT. Cele mai bune imagini înscrise în concurs au putut fi admirate pe toată durata festivalului, ele urmând a fi expuse și în diverse instituții culturale din Germania sau din străinătate.

Scopul acestei competiții este atât promovarea experienței achiziționate de fotografilor europeni de natură, reflectată în munca lor; cât și prezentarea unor stiluri inovatoare de abordare ale cadrelor naturale. Un criteriu de selecție al fotografilor participanți a fost și aportul adus ideii europene de protecție a biodiversității.

Pentru ediția din 2008 au fost deschise opt categorii: păsări, mamifere, alte animale, plante și specii

de ciuperci, peisaje, lumea subacvatică, omul și natura, natura în studio. Juriul a fost format din personalități apreciate ale domeniului: Juliane Margraf ("Tourmalin - Tourmanagement Exhibitions"), Jutta Janssen (Director de Artă la Național Geographic Germania), respectiv fotografii wildlife: Werner Bollmann, Dieter Damschen și Martin Eisenhauer.

La această ediție au fost înscrise peste 7000 de imagini.

"GDT European Wildlife Photographer of the year 2008" a fost desemnat David Maitland din Marea Britanie.

Premiul Fritz Pölking, prezent anul acesta pentru prima dată, a fost câștigat de Ingo Arndt (Germania, membru GDT). Seriile de fotografii înscrise prezintă migrația fluturului monarh, imaginile sale impresionând juriul. Câștigătorul premiului destinat tinerilor, Fritz Pölking Junior, a fost Jerzy Grzesiak (născut în 1988) din Polonia, cu un portofoliu conținând fotografii de natură.

www.gdtfoto.de

© Isabel Symnatschke / GDT European Wildlife Photographer of the Year

© Rainer Mirau / GDT European Wildlife Photographer of the Year

© lukasz Zandeki / GDT European Wildlife Photographer of the year

© Marc Steichen / GDT European Wildlife Photographer of the year

© Jerzy Grzesiak / GDT European Wildlife Photographer of the year, Fritz Pölkling Junior Award

© Richard Packwood / GDT European Wildlife Photographer of the year

© Ingo Arndt / GDT European Wildlife Photographer of the Year 2008, Fritz Pölkling Award

© David Maitland / GDT European Wildlife Photographer of the year

COMPETIȚIE FOTOGRAFICĂ Wild Wonders of Europe

La începutul lunii noiembrie s-a lansat o nouă competiție fotografică adresată tuturor celor ce îndrăgesc natura și doresc să contribuie la conservarea ei. Provocarea este o inițiativă a celor de la Wild Wonders of Europe - proiectul ambițios ce urmărește surprinderea și aducerea în atenția publicului larg a biodiversității din Europa.

Până în ultima zi a fiecărei luni, cei ce doresc să ofere și altora frumusețea naturii înconjurătoare pot trimite un număr de cinci imagini, în concordanță cu temele stabilite de organizatori. Fotografiile trebuie să fie realizate pe continentul european; putând immortaliza complexitatea florei și faunei întâlnite aici. Ele vor fi înscrise direct de pe www.wild-wonders.com, conform regulamentului afișat pe site, la secțiunea aferentă competiției.

Concursul este structurat pe două grupe de vârstă: adulți (începând de la 18 ani) și tineri (până în 17 ani); și conține două secțiuni "Wild

Wonders of Europe" și "Inspired by Nature".

Prima categorie vizează imagini ale naturii pure întâlnite în Europa: animale, plante, peisaje sau detalii din natură și se axează pe reprezentarea exactă a ceea ce se observă în momentul declanșării. Sunt descalificate imaginile manipulate digital sau instantaneele care surprind viețuitoare în captivitate.

Cea de-a doua categorie este adresată celor inspirați de elementele naturii. În cadrul ei se pot trimite o gamă variată de imagini, de la decoruri artificiale până la mamifere în captivitate. Sunt acceptate prelucrări digitale ale imaginilor la nivelul compoziției, sau cromaticii, cât și ideile conceptuale inovatoare ce au la bază mediul natural.

Câștigătorii vor fi anunțați lunar pe site-ul proiectului, iar Marea Finală a competiției va avea loc în luna septembrie 2009.

PĂMÂNTUL VĂZUT DIN CER

O epopee fotografică semnată Yann Arthus Bertrand

Când vezi pentru prima dată albumul "Pământul văzut din cer" al fotografului francez Yann Arthus Bertrand te transpui într-o călătorie unică ce te poartă pe deasupra planetei pentru a descoperi o altă viziune a lumii în care trăim. Unele imagini îți taie răsufarea și îți pun imaginația la încercare pentru a descoperi locul sau ce reprezintă fotografia.

Puțini dintre cei care au admirat albumul știu care este amploarea proiectului și cifrele care se ascund în spatele acestuia. 14 ani de muncă, 500000 de fotografii realizate în 150 de țări, 100 de expoziții în aer liber cu peste 130 de milioane de vizitatori, 4 documentare pe French Television și un film de lung metraj, "Home", ce va avea premiera în 2009.

Alături de multe alte proiecte non-profit inițiate de Bertrand, acest album ne îndeamnă să înțelegem mai bine relația pe care o avem cu Pământul și atrage atenția asupra problemelor ecologice pe care le are planeta noastră.

În 2007, Google Earth a integrat 500 de fotografii ale fotografului în coordonatele programului ilustrând astfel zonele în care au fost efectuate fotografiile.

Albumul a apărut în 2005 și este editat în prezent și în limba română. Conține 440 de pagini,

fotografii și text și cântărește 4,8 kg. Există și o variantă "Terra văzută de sus pentru copii", ilustrată și prezentată grafic pentru cei mici. Mai multe detalii:

www.yannarthusbertrand.org

Tu cum privești lumea?

Dacă o privești ca noi, prin obiectivului aparatului, atunci ești binevenit în noua comunitate a fotografilor de natură pe

www.fotonatura.ro

COLOR MANAGEMENT

Pentru fotografi

Ochiul uman este subiectiv. Fiecare dintre noi distinge altfel culorile. Verdele e mai închis, roșul bate spre magenta, albul e "murdar" iar negrul "e ușor" maro. Dacă zece indivizi privesc o fotografie reprezentând un apus de soare ale cărui raze se reflectă în spatele norilor alb-albaștri, ogliindindu-se în apa mării verzuie cu tonuri portocalii - sunt sigur că fiecare privitor în parte interpretează culorile diferit. La fel se întâmplă și când contemplați sau prelucrați o imagine pe monitor. Majoritatea fotografiilor începători nu investesc în cel mai elementar lucru: calitatea monitorului. Cei mai puțini sunt cei care înțeleg să își cumpere un monitor care să prezinte un spectru larg al culorilor sRGB sau Adobe RGB. La prelucrarea fotografiilor în Photoshop ori alte programe este foarte important să știți cu exactitate cât de larg este gamutul de culoare redat de captatorul de imagine al aparatului foto. În era digitală laboratorul clasic a fost înlocuit cu tehnologia computerizată, iar fotografia este preparată de la captarea subiectului până la printare exclusiv cu tehnica digitală. Numai că, orice aparat vede ceea ce dorim noi să vadă. Omul poate influența cu ușurință, prin simpla apăsare a unor taste întreg spectrul de redare a culorilor la un aparat foto, monitor sau imprimantă. Fiecare aparatură în parte lucrează diferit. Aparatul foto poate fi setat să recepționeze imaginea în spațiul de culoare sRGB sau Adobe RGB, softul de prelucrare poate importa și prelucra imaginile în spațiul ProPhoto RGB iar imprimanta primește fotografia în RGB și o scoate în CMYK. Complicat? Oarecum. Dar ca toate aceste mecanisme să se înțeleagă, și să nu se certe, s-a inventat un sistem unitar, numit color management. Adică aducerea la un numitor comun a culorilor, indiferent de spectrul lor. De aici vine și expresia: What You See Is What You Get! Ce se întâmplă de fapt? Ochiul uman interpretează culoarea prin lumina reflectată de pe obiectul privit. De exemplu dacă privim un cub verde noi vedem de fapt lumina reflectată de cub. Aceasta lovește irisul iar el stimulează celulele vizuale din retină. Puterea luminii este rezultatul reacției chimice a pigmentului vizual. Pigmenții vizuali disting trei culori: roșu (R), verde (G) și albastru (B). Ochiul uman distinge un spectru al culorilor extrem de redus. Nu vede o mulțime de unde din câmpul electromagnetic. Fiecare culoare pură are propria lungime de undă. Culorile văzute de ochiul uman sunt compuse din amestecul mai multor lungimi de undă. Însă o anumită culoare văzută de mine, să spunem, nu are același efect și în creierul tău,

stimate cititor. De exemplu culoarea turquoise poate fi văzută diferit nu numai de noi doi, ci de tipologii de popoare diferite. Unii consideră că e mai curând spre verde, pe când alții jură că tinde spre albastru.

Un alt factor important cu privire la evaluarea culorilor este display-ul aparatului foto. De obicei, imediat după realizarea fotografiei ne uităm ce a ieșit. Display-ul însă ne poate induce în eroare, funcție de setările efectuate. La unii este mai luminos, la alții mai întunecat. La fel apar și culorile: mai vii sau dimpotrivă. Ulterior, la importarea imaginilor într-un program de prelucrare, trebuie să avem mare grijă la setările soft-ului. Mulți fotografi nu se preocupă deloc

de acest aspect, și riscă să prelucreze o imagine care este transformată automat de soft-ul de prelucrare în alt spațiu de culoare decât nativ. Personal recomand tuturor să seteze aparatul de fotografiat în spațiul Adobe RGB, acesta având un gamut de culoare mult mai generos decât sRGB, și fiind ulterior extrem de important când se prelucrează imaginea în 16 biți, dar mai ales la print. Desigur, imaginea urmează să fie captată în RAW, nicidecum în JPEG. Revenind, e important să setați soft-ul în așa fel, încât acesta să vă redea spectrul de culoare al imaginii așa cum a fost el primit de la sursă. Un alt aspect important este alegerea monitorului. Sunt nenumărate monitoare pe piață, și în ultima vreme au devenit accesibile, ca preț. A apus era monitoarelor CRT, cu tub catodic, moda este un monitor LCD, cât mai mare. Dar atenție! Nu toate monitoarele sunt utile prelucrării de imagine. Puteți avea un monitor chiar de 24 inchi dar de calitate foarte proastă, cu toate că el arată senzațional. Acestea sunt monitoare de birou, bune pentru a scrie, a redacta, pentru web, nicidecum pentru fotografie. Un prim monitor de la care începe calitatea este cel de la Apple de 23 inchi, costa aproximativ 750 euro, dar săptămâna trecută a fost scos din producție, în favoarea unei tehnologii mai noi. Un monitor de excepție în schimb costă de la 1500 euro în sus, și este fabricat de firmele Eizo Graphics Monitors, LaCie, NEC Spectra, Quato. Însă chiar și cel mai scump monitor nu valorează nimic dacă nu este calibrat. Vă recomand să cumpărați un echipament (X-Rite, Data-Color) cu care să vă calibrați monitorul, preferabil la fiecare două săptămâni. Acest dispozitiv care are la bază un soft măsoară spectrul culorilor redat de monitor și îl aduce la un numitor comun,

la un standard. Astfel fotografia dumneavoastră va arăta identic pe orice monitor calibrat din orice parte a lumii. Desigur, cu condiția ca monitorul să fie de calitate, în stare să redea spectrul culorilor din fotografia cu pricina. Aparatul de calibrat nu e scump și merită cu prisosință investiția. Vă aduce siguranța că imaginea prelucrată de dumneavoastră respectă întocmai culorile solicitate de client.

În concluzie color management-ul este foarte important în munca dumneavoastră de fotografi amatori sau profesioniști deopotrivă.

Dacă vă doriți să aflați concret cum funcționează color management-ul în contextul unui workflow fotografic vă invit să trageți cu ochiul la Epson Print Academy.

Simion Buia - fotograf

WORKSHOP PENTRU FOTOGRAFI

Tarif special!

EPSON PRINT ACADEMY din 13 și 14 decembrie costă doar 200 lei!
De luna cadourilor!

Parteneri:

Epson Print Academy

Organizator:

Contact: +4 0763 654 920

www.printacademy.ro

Accesorii foto pentru călătorie

1. KATA – Rucsac “Hiker” HB-207

“Hiker” se adresează excursioniștilor, prin însăși denumirea sa. “Hiker” este destinat celui excursionist care iubește fotografia de peisaj, în general, și de munte, în mod special; care în deplasările lui are nevoie de un sistem optim de protecție pentru aparatura foto.

Este rucsacul ideal al exploratorului de frumos și de noutate. Este rucsacul ideal al curajosului care se aventurează în cele mai sălbatice locuri în căutarea ineditului.

Ce îl face pe “Hiker” deosebit față de alte tipuri de rucsac ?

Acest rucsac oferă o protecție maximă pentru aparat, accesoriile și laptop datorită caracteristicilor pe care le prezintă. Interiorul este bine izolat, bine structurat, fiind și foarte încăpător, în compartimentul central putând intra cu ușurință 2 camere foto SLR și 8 obiective până la 400 mm f2.8, însoțite de multe alte accesorii gen: bliț, exponometru, filtre, etc.

Capacul frontal este confecționat dintr-un material special, întărit, dublu izolat pentru a fi rezistent la șocurile externe, protejând astfel aparatele din interiorul compartimentului central.

Un capac separat confecționat din material termoizolant tip TST (Thermo Shield Technology), amplasat în vârful rucsacului, permite accesul rapid la camera foto atunci când camera are obiectivul montat. Interiorul este modular. Poate fi compartimentat după nevoia fotografului. Buzunarul pentru laptop este foarte bine protejat.

Dispune de buzunare laterale atât pentru trepied, cât și pentru alte accesorii personale. Sistemul de prindere pe spate este foarte ergonomic fiind prevăzut cu un suport lombar de protecție. Atunci când rucsacul este încărcat și purtat în spate, datorită hamului de prindere se atașează perfect pe spatele fotografului, distribuind uniform greutatea. I se poate adăuga și un suport cu roți. Are husă de ploaie/soare inclusă.

Distribuitor oficial KATA în România: Simus Trading / PhotoSet-up

2. În orice călătorie cu echipamentul foto, aparatul necesită a fi curățat mai des decât atunci când este folosit în studio. Visible Dust propune cea mai simplă și eficientă metodă de curățare a senzorului fără riscuri, ușor de folosit, ușor de transportat chiar și în avion.

Visible Dust ca sistem este foarte simplu și, de aceea, este foarte solicitat de utilizatori.

Produsul de bază este o perie dintr-un acrilic special, acționată electric de un set de baterii. Cum funcționează? Simplu: la o apăsare de buton, peria acționată de baterie se învârtă 3 secunde, timp în care se încarcă cu energie electrostatică. Se oprește și se plimbă pe senzor dintr-un sens în altul.

Peria este aproape insesizabilă de către senzor la atingere, datorită firelor foarte fine din care este confecționată, prevenind astfel zgârierea senzorului.

Cum acționează? Și mai simplu:

Fiind încărcată cu energie statică, peria acționează ca un magnet atrăgând toate firele de praf și impuritățile de pe senzor.

Avantajele utilizării periei:

- a. Foarte eficientă, rezultatele sunt vizibile instantaneu
- b. Peria este confecționată din peri extrem de fini, astfel încât să nu zgârie senzorul
- c. Poate fi folosită de oricine datorită utilizării simple și fără risc pentru senzor
- d. Se transportă ușor în orice bagaj inclusiv în avion (nefiind compus chimic, nu are restricții)
- e. Folosință îndelungată, nefiind un produs consumabil.

3. Un filtru de polarizare trebuie să fie prezent în geanta oricărui fotograf. Contrastul crește cu ajutorul filtrului de polarizare, imaginea devine mai conturată, mai clară iar acest lucru se datorează într-o foarte mare măsură producătorului de filtre B+W Schneider, deoarece aceste filtre B+W sunt confecționate din sticlă de cea mai bună calitate, ceea ce duce la creșterea calității imaginii .

Filtrul de polarizare este disponibil în toate dimensiunile compatibile cu obiectivele existente pe piață.

Mai multe detalii găsiți pe site-urile www.photosetup.ro, www.kata-bags.com și www.visible-dust.com

Manfrotto

Trepiedul foto care te sustine la greu !

Reprezentant Manfrotto in Romania Simus Trading divizia foto - PHOTSETUP
Contact: str. dr. Anibal Teohari nr. 6 , ap 1- Bucuresti
Tel: (021) 411 65 30; E-mail: office@photosetup.ro

www.photosetup.ro

Eugen UIDUMAC

Stațiunea Neptun

Considerată vârful turismului românesc de pe litoral în anii trecuți, stațiunea Neptun avea să piardă locul fruntaș în favoarea stațiunii Mamaia. Principalele cauze au fost: încercările eșuate de privatizare a sa în toți acești ani, luptele în jurul acaparării spațiilor de cazare și lipsa de investiții serioase în baza de cazare. În ciuda acestor aspecte, investițiile realizate în unitățile private, respectiv construirea câtorva locații noi de mare confort, fac ca stațiunea Neptun să rămână în continuare una din cele mai atractive destinații de vacanță.

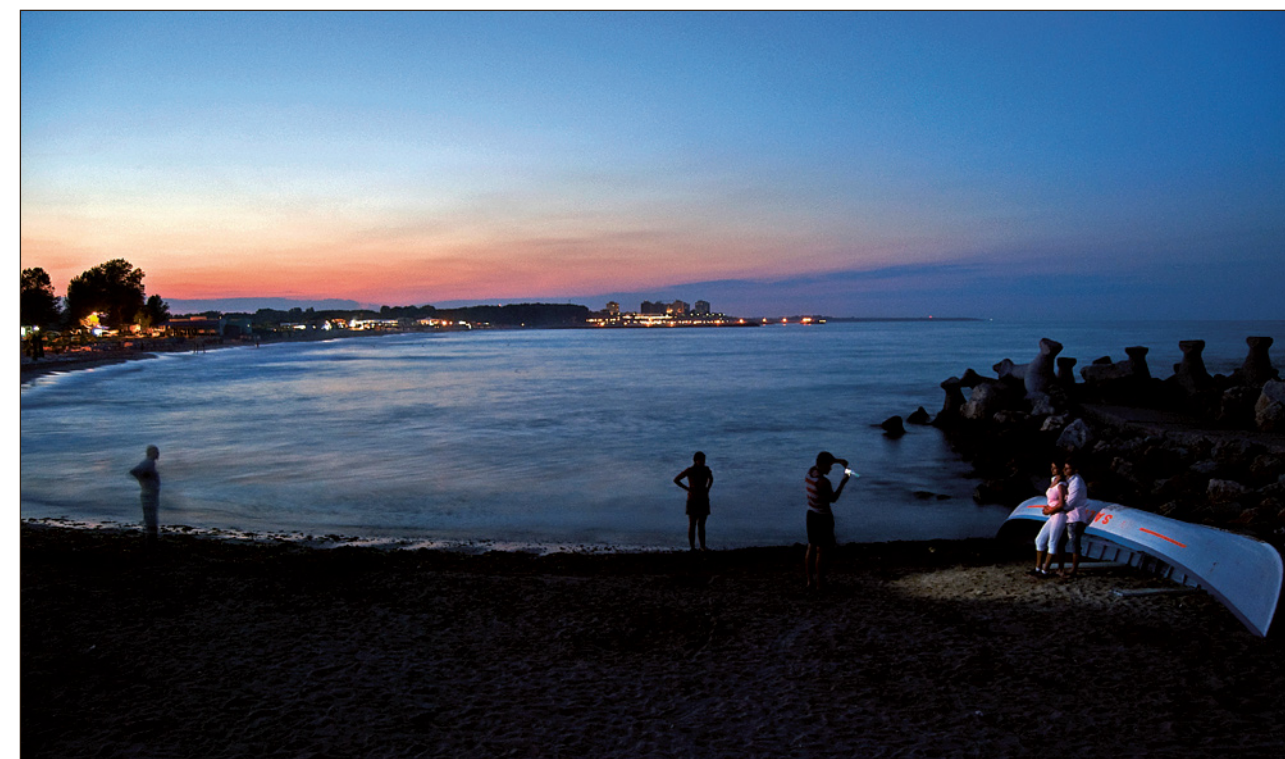
Neptunul se află în extremitatea sud-estică a României, într-o zonă cu vegetație relativ bogată - pădurea Comorova situată pe țărmul Mării Negre, la 7 km nord de orașul Mangalia și la 38 kilometri de Constanța. Este o combinație frumoasă de pădure și mare. Punctul forte al stațiunii îl reprezintă plaja "La Steaguri", care este una dintre cele mai frumoase zone de pe litoral, cu nisip fin și intrare lină în mare.

Neptun și Olimp sunt, pe lângă stațiuni de agrement, renumite stațiuni de sănătate. Aici se pot trata diverse afecțiuni: boli reumatice degenerative, inflamatorii și artritice, stări post-traumatismale, boli ale sistemului nervos periferic, boli dermatologice, tulburări respiratorii și de altă natură.

În general, stațiunea este lipsită de agitația și "aroganța" din Mamaia, sau din alte stațiuni, ceea ce consider ca este un lucru bun. Poți să mergi liniștit cu persoana iubită la o plimbare, seara, pe faleză, fără să fii deranjat de genuri muzicale de o calitate îndoielnică, surse de poluare fonică. Iar, dacă ai și un aparat foto cu care să immortalizezi 2-3 momente, cu atât mai bine. Material fotografic se găsește din belșug, trebuie doar să acorzi atenție la ceea ce se petrece în jurul tău.

Per total, stațiunea m-a surprins plăcut. Nu mi-a părut rău că am mers, ba dimpotrivă cred că mă voi întoarce, într-un viitor nu foarte îndepărtat.

Eugen Uidumac | Timișoara
www.ueugen.blogspot.com

Dorian-Camil HODOROGEA

Sfântu Gheorghe

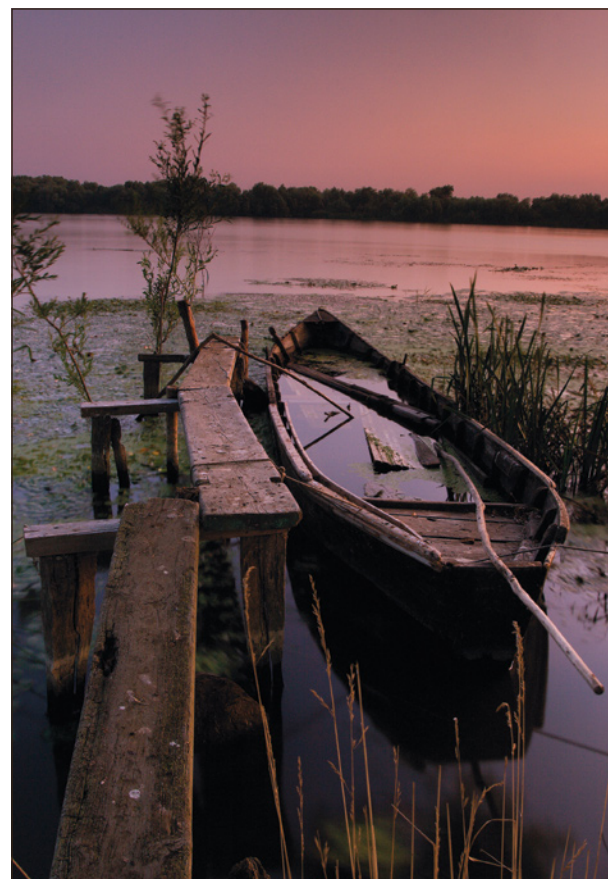
Un ținut de care e greu să nu te îndrăgostești, fie că ești un împătimit al pescuitului, sau îți dorești să vezi cerul, plin de stele, departe de lumina orașului. Sfântu-Gheorghe a rămas un loc sălbatic în esență, deși foarte comercial mare parte din timpul verii. Am ajuns acolo mai mult din curiozitate și a fost îndeajuns un weekend pentru a gusta din sălbăcia și calmul zonei.

Prima seară am petrecut-o încercând să mă familiarizez cu așezarea, și am fost uimit de calmul și naturalețea cu care păsările pescuiau alături de pescarii amatori, cât și de atmosfera creată de bărcile de lemn care parcă supraviețuiseră unui secol de valuri. Seara a căzut repede și, întors la cort, mi-am propus să încerc să prind răsăritul de a doua zi, chiar acolo unde Dunărea se varsă în mare.

Mâncat de țânțari peste noapte, m-am înarmat cu spray-ul de țânțari care nu a dat rezultate remarcabile. Deși era ora 5 dimineața, soarele se grăbea să acopere totul cu o lumină caldă, oferind ochiului cele mai crude și sălbatic coloruri pe care le-am întâlnit. Mi-am căutat un loc în care să aștept soarele să ajungă la unghiul potrivit și am tras câteva cadre înainte, pentru a fi sigur că nu voi pierde lumina. Spectacolul de lumină era fantastic și greu mi-a venit să cred că există asemenea culori în natură. Am surprins ceea ce îmi doream și, după ce soarele era sus, portul începuse să fie animat de cei ce se grăbeau să prindă vaporeșul înspre Tulcea, singurul mijloc de a ajunge aici. Atunci mi-am strâns lucrurile și m-am îndreptat spre plajă pentru a face o baie în apa limpede a mării.

Spre seară am încercat câteva cadre în alte locuri dar cu mai puțin noroc. Totul a fost ca o fugă departe de oraș, zgomot, smog pe un țărm pe care îmi doresc să îl revăd la fel de liber.

Dorian-Camil Hodorogea | Galați
www.nairoh.deviantart.com

info

Trimite-ne maxim 10 fotografii pe aceeași temă, iar dacă sunt reușite le vom publica în numerele următoare. Imaginile trebuie însoțite de o scurtă descriere și de câteva informații despre tine, incluzând și datele de contact. Ai libertatea de a aborda oricare dintre domeniile noastre de interes: natură, călătorie, wildlife!

Cerințe:

max. 10 fotografii | jpg | 1024 px latura mare | 72 dpi

Așteptăm propunerea ta pe adresa de e-mail

interactiv@phototravel.ro

Mai multe detalii pe www.phototravel.ro

Regatul PĂSĂRILOR

*Fabiola &
Alfred Fornis*

Ființele înaripate ale cerului sunt impresionante. Ele se avântă în zbor cu un curaj ce depășește de multe ori condiția lor fragilă; indiferent dacă sunt impunătoare sau delicate, curioase sau doar galăgioase, încântătoare prin penaj sau cu o ținută mândră, cu o privire ageră sau sprintene în acțiune. Lupta pentru supraviețuire este aprigă la înălțime, iar la sol pericolele sunt nenumărate. Poate, de aceea, cei care îndrăgesc și respectă păsările, asemeni fotografiilor Fabiola și Alfred Fornis, sunt și cei mai capabili să redea, folosind diverse mijloace artistice, multitudinea trăirilor și gesturilor prezente în această lume spectaculoasă.

interviu: Adela Oprea
foto: Fabiola & Alfred Fornis

Lopătarul roz american este o pasăre mare ce viețuiește pe coasta oceanului, atrăgătoare prin penajul colorat. Trăiește în colonii și își clocește ouăle la sfârșitul primăverii, preferând să cuibărească în mangrove. Imaginea este surprinsă în Lafayette, Louisiana.

© Alfred Fornis

FABIOLA & ALFRED FORNS

Stabiliți în sudul Floridei, formează o echipă de fotografi profesioniști, soț - soție. Amândoi sunt pasionați de fotografia de natură, subiectul favorit îl reprezintă păsările în acțiune. Imaginile lor au fost publicate în reviste și cărți de profil, primind aprecieri favorabile de la forurile de specialitate nord-americane. Munca lor a primit numeroase distincții la competițiile de profil. Ambii conduc tururile fotografice inițiate de Arthur Morris, destinate surprinderii vieții păsărilor. Desfășoară workshop-uri în Rezervația Naturală Subtropicală Everglades. Fabiola Fornis s-a specializat în Resurse Umane la Universitatea St. Thomas din Miami și susține cursuri de fotografie la Colegiul Miami - Dade. Sunt membri ai North American Nature Photography Association (NANPA), UF Florida Master Naturalist Program și Photographic Society of America (PSA). Sunt coeditori ai forumului educațional dedicat fotografiei de natură BirdPhotography.net.

PHOTO Travel: V-ați specializat în fotografierea păsărilor. Care dintre pasiuni s-a manifestat inițial: ornitologia sau fotografia?

Fabiola Fornis: Alfred a început să fotografieze de la vârsta de 10 ani, când a primit de la mama sa un aparat Leica M III cu două obiective. Cu această cameră obișnuia să surprindă lucrurile pe care le observa, mai ales evenimentele sportive. Apoi s-a orientat spre fotografia subacvatică, unele imagini fiindu-i publicate în revistele de profil. Numai acum 10 ani a descoperit fotografia de păsări, prin intermediul lui Arthur Morris, și s-a îndrăgostit de acest gen.

Eu am început să fotografiez mult mai târziu, acum 8 ani, iar păsările au fost chiar primele mele subiecte de interes.

Ambii cunoaștem bine și îndrăgim înaripatele, putem să le înțelegem limbajul corpului, dar nu avem cunoștințe tehnice solide legate de ornitologie.

P.T.: Cum funcționează un parteneriat în fotografie? În ce mod vă inspirați unul pe celălalt și reușiți, în același timp, să vă păstrați stilul propriu?

F.F.: În principal ne inspirăm și ne sprijinim reciproc, vizităm aceleași locații iar cel care vede primul un subiect îi arată și celuilalt. Bineînțeles că viziunea personală joacă un rol major în păstrarea stilului individual. Ne admirăm reciproc munca. Iar, ca fapt divers, ne-am întâlnit în timp

ce fotografiăm păsări în aceeași zonă.

P.T.: Care este mesajul pe care doriți să îl transmiteți prin munca dumneavoastră? Cum detectăm elementul emoțional în fotografia de păsări?

F.F.: Mesajul nostru este dragostea și respectul pentru viața sălbatică, atât de delicată, dar puternică în același timp. În acel scurt moment în care subiectul te privește, îi poți întrezări esența și este o senzație minunată. Elementul care face o fotografie să fie unică este captarea cu puțină imaginație a subiectului și a mediului în care trăiește. Întotdeauna căutăm cadrul neobișnuit pentru subiectele obișnuite, încercăm să imortalizăm clipele magice din viața de zi cu zi.

P.T.: Fotografiile dumneavoastră sugerează multă dragoste pentru fragilitate și pentru momente efemere, fiind imagini ce reproduc perfect viața păsărilor. Care este lecția pentru cei ce vor să se inițieze în acest gen de fotografie?

F.F.: Trebuie, în primul rând, să fii pasionat de munca ta. Chiar dacă echipamentul își are importanța sa, principala abilitate a fotografului este viziunea. Să nu cădeți în "capcana echipamentului", spunându-vă: "Când o să am acel obiectiv, o să fac fotografii bune".

Modul în care vedeți lumea se va ilustra prin fotografiile dumneavoastră. O pasăre în zbor sugerează libertatea, un peisaj care îți taie răsufarea dezvăluie miracolul naturii. Dacă nu

© Fabiola Fornas

Fluierar. Little Estero Lagoon, Fort Myers, Florida

Chire în ritualul de împerechere. Little Estero Lagoon, Fort Myers, Florida

© Alfred Fornas

Egretă de zăpadă într-o zi înnorată. Imaginii i-a fost aplicat un filtru bicolor.
© Fabiola Fornas

vezi aceste aspecte de fiecare dată când ieși la fotografiat, lucrările tale pot fi perfecte din punct de vedere tehnic, dar le va lipsi emoția. Fotografia este în fața ta, dar ai nevoie de viziune ca să o redai.

P.T.: În opinia dumneavoastră, care sunt abilitățile care definesc fotograful de wildlife?

F.F.: Este nevoie de răbdare. Dacă nu ai capacitatea să stai și să aștepti momentul în care subiectul ia expresia perfectă, sau face ceva special pentru tine, va fi destul de greu să obții imaginea dorită. Noi nu lucrăm cu decoruri ci căutăm locații interesante, iar dacă sunt păsări în jur așteptăm să se așeze în cadrul potrivit.

Apoi intervine "ochiul" pentru compoziție și, bineînțeles, cunoașterea elementelor care alcătuiesc o fotografie bună. În acest moment adăugăm viziunea personală. Observați fotografiile profesioniștilor și ceea ce fac ei, încercați să îi imitați fără a-i copia. După o perioadă suficientă, în care ați acumulat experiență, vă veți însuși un stil propriu.

P.T.: Călătoriți mult în căutarea de noi cadre. Care sunt criteriile în alegerea echipamentului pe care îl luați cu dumneavoastră? Ce nu vă lipsește niciodată din geanta foto?

F.F.: Dacă luăm avionul, încercăm să avem cu noi un minim de echipament. Aflăm în avans

Cioc-foarfecă neagră este o specie de pasăre oceanică care pescuiește strecurând apa printr-un orificiu din mandibula inferioară, în cioc rămânând doar hrană. În momentul în care își scoate ciocul din apă ia postura din imagine - specifică pentru continuarea zborului; Insula Marco, Florida. Cuibăresc în colonii, aproape de ocean, la începutul verii.

tipul de subiecte pe care le vom întâlni și la ce distanțe se estimează că vom lucra, iar apoi decidem asupra teleobiectivului adecvat. Avem cu noi teleconvertoare pentru mărirea distanței focale sau pentru prim-planuri, dacă este nevoie. Nu lipesc nici trepiedele.

info

Parcul Național Everglades este una dintre cele mai întinse arii sălbatice subtropicale ale Americii de Nord, ocupând peste 7112 km².

Situat în partea de sud a Floridei, Everglades este denumit „râul de verdeață”, datorită porțiunilor de pășune semiaridă ce interferează cu părțile de mlaștină tropicală. Apele puțin adânci și rogozul auriu reprezintă semnătura inconfundabilă a regiunii Everglades.

Ținutul a fost format pe o depunere de carbonat de calciu din Pleistocen, ce constituie la ora actuală porțiunea Miami Limestone. Zona este cunoscută pentru capacitatea imensă de stocare a apei, provenită atât din cursurile principale ce alimentează regiunea, râul Kissimmee și lacul Okeechobee, cât și din precipitații.

În Everglades, sezonul secetos durează din decembrie până în aprilie, când temperatura variază de la 12 °C la 25 °C și umiditatea este foarte scăzută. În această perioadă, animalele se deplasează în zonele centrale cu apă, oferind ocazii unice celor interesați pentru surprinderea și studiul biodiversității. Sezonul ploios ține din luna mai până în luna noiembrie, înregistrând temperaturi ce depășesc 33 °C și o umiditate de 90%.

Parcul a cunoscut schimbări majore de-a lungul istoriei. Inițial, el se extindea pe o suprafață mult mai mare, de la Lacul Okeechobee până la Golful Floridei. La începutul secolului XX, extinderea urbană și dezvoltarea agricolă aveau să se facă resimțite și în această zonă. S-au construit diguri enorme, baraje și stații de pompare, în timp ce tot mai multe canale și șosele traversau dintr-o parte într-alta regiunea.

În 1947 s-a înființat parcul național localizat în extremitatea sudică a zonei, reprezentând circa o cincime din suprafața inițială a ținutului Everglades. În ciuda acestui fapt, asanarea și devierea apelor avea să continue într-un ritm dezastruos. Acest lucru s-a resimțit prin scăderea abundenței biodiversității, unele studii arătând valori cuprinse între 75 și 95 la sută, parcul reprezentând un sistem complex de sisteme interdependente.

Din 1979 această suprafață a intrat sub protecția UNESCO, fiind desemnată sit de patrimoniu mondial, dar și rezervație internațională a biosferei și zonă umedă de importanță internațională.

La ora actuală aici sunt întâlnite specii rare sau pe cale de dispariție. Parcul adăpostește peste 350 de specii de păsări, dintre care amintim: lopătarul roz, ibisul, egreta albă, stârcul, pescărușul de mare, pelicanul, găinușa purpurie, vulturul pleșuv, cormoranul cu gâtul lung, anhinga și gaia melcilor; 300 de specii de pești de apă dulce și sărată, 40 de specii de mamifere și 50 de specii de reptile.

Egreta mare este o pasăre de coastă, de mari dimensiuni, cu o bătaie a aripilor lentă și elegantă. Trăiește la ocean, sau lângă apă dulce, și este un foarte bun pescar. Această imagine o surprinde în plin sezon de reproducere emițând un țipăt de împerechere. Înainte, aceste viețuitoare erau vâdate pentru penaj. Venice Audubon Rookery, Venice, Florida

© Fabiola Fornis

Dacă mergem cu mașina suntem mai generoși cu variațiile de obiective și corpuri pe care le luăm cu noi. Întotdeauna avem cu noi blițuri (chiar dacă există posibilitatea să nu le folosim), camere de rezervă, baterii și carduri.

P.T.: Ce echipament recomandați fotografiilor începători care vor să surprindă păsări în imaginile lor?

F.F.: Deoarece în cazul nostru subiectele sunt mici și neastămpărate, sunt necesare teleobiective cu o distanță focală de la minim 200 mm și până la 600 mm. Aceste obiective sunt de obicei grele și de dimensiuni mari, deci implică și utilizarea unui trepied, chiar dacă la nevoie le puteți manevra din mână. Blițul este util ca să umpleți umbrele, dar este recomandat să nu îl folosiți prea des. Cele mai reușite fotografii cu bliț sunt acelea în care nu se vede că v-ați folosit de el. Păsările de coastă sau cele de dimensiuni mai mari pot fi fotografiate cu obiective de 300 mm, dar vrăbiile și păsările mici necesită un obiectiv de 600 mm și uneori teleconvertor. Știu că păsările din Florida sunt mult mai obișnuite cu prezența omului decât cele din Europa, așa că s-ar putea să aveți nevoie de o distanță focală

Egretă mare cu penaj de iarnă aterizând pe plajă. Am aplicat un filtru bicolor pentru a face mai interesantă paleta monocromatică a acelei zile înnoirate. Little Estero Lagoon, Fort Myers, Florida

mai mare pe vechiul continent.

P.T.: În prezent lucrați în format digital. Ce avantaje a adus această tehnologie în munca dumneavoastră?

F.F.: Tehnica digitală a adus multe beneficii. În primul rând, putem face cât de multe fotografii fără să ne mai gândim la costurile de dezvoltare (aceste costuri sunt incluse în momentul în care achiziționăm aparatul digital, acesta fiind mai scump decât aparatele pe film) și cel mai important beneficiu - este că poți vedea imediat imaginea pe afișajul LCD. Apoi mai există și opțiunea de vizualizare a histogramei, care poate fi de mare ajutor în situațiile cu expunere complicată. Totuși, claritatea nu poate fi determinată decât în momentul în care deschideți fotografia pe computer.

P.T.: Care sunt zonele în care vă desfășurați workshop-urile și în ce constau acestea?

Puii de cioc-foarfecă negru sunt foarte gălăgioși, țipând cu un apetit de nepotolit către părinții lor. Insula Marco, Florida

Egretă mare furând momeala unui pescar pe digul de pescuit al Insulei Sanibel, Florida

© Alfred Fornis

© Fabiola Fornis

© Fabiola Fornis

Rezervația Naturală Bosque del Apache - Gâștele de zăpadă dorm în apă mică pentru a se feri de prădători. O oportunitate perfectă de fotografie este înainte de răsărit, când toate se ridică simultan în zbor. La această imagine am folosit trepiedul și un timp de expunere mai lung pentru a obține efectul dorit.

© Fabiola Fornis

F.F.: Lucrăm în mare parte în Everglades, Florida, un loc care oferă o mulțime de oportunități în sezonul păsărilor. În fiecare zi de curs desfășurăm două sesiuni pe teren și una în sala de curs. La început le arătăm "cadrele", dar apoi fiecare cursant le descoperă prin modalități proprii. Poate fi o activitate foarte relaxantă și ați fi uimiți să aflați cât de multe învățăm și noi de la ei. Cu cât predai mai mult, cu atât înveți mai mult. Sesiunile din sala de curs le dedicăm aspectelor tehnice și editării digitale.

P.T.: Sunteți amândoi instructori pentru turele de fotografie organizate de Arthur Morris, acesta având o influență majoră în formarea dumneavoastră ca și fotografi. Ce ne puteți spune despre mentorul dumneavoastră? Ce alți fotografi vă inspiră?

F.F.: Arthur Morris este o legendă vie a fotografiei de păsări. Este foarte cunoscut și extrem de apreciat în toată lumea, iar faptul că am fost asociați cu persoana sa ne-a adus multe beneficii. Ni se întâmplă să-i mai auzim sfaturile în minte când lucrăm pe teren. A fost un mentor minunat, ne-a sprijinit mult, iar acum a devenit asociat și co-redactor al ultimului nostru proiect, BirdPhotographers.net, un forum de critică care își propune să îi ajute pe fotografi să își îmbunătățească abilitățile. Motto-ul nostru este: "critica onestă, făcută cu delicatețe". Invit pe această cale pe cititorii dumneavoastră să viziteze site-ul și să ni se alăture dacă le place. Au multe de câștigat de pe urma sfaturilor postate de fotografii profesioniști.

P.T.: Care sunt principiile care vă definesc ca fotografi de natură?

F.F.: Pasiunea pentru munca pe care o desfășurăm și încercarea de a suplimenta frumusețea naturii cu puțină artă presărată în modul de prezentare a imaginilor.

P.T.: Care a fost zona cea mai spectaculoasă în care ați fotografiat?

F.F.: Rezervația Naturală Bosque del Apache este aria noastră favorită, datorită miilor de cocori Sandhill și găștelor de zăpadă care migrează din nord pentru sezonul de iarnă, a topologiei locurilor, a apusurilor și răsăriturilor spectaculoase de soare pe care le poți trăi aici, experiențe ce fac din această rezervație un loc special. Mai mult, a fost locul în care ne-am căsătorit, înconjurați de prietenii noștri fotografi și de Arthur, care a fost cavaler de onoare.

Little Estero Lagoon situată pe coasta vestică a Floridei a devenit o zonă favorită, dar și Newfoundland, pe care l-am vizitat deja doi ani la rând.

P.T.: În ultima vreme se vorbește tot mai des despre schimbările climatice. Ați observat modificări în comportamentul păsărilor din zonele în care fotografiați frecvent?

F.F.: Am observat că sezonul de păsări local, din Everglades, începe mai târziu ca de obicei și se finalizează mai devreme, dar nu putem spune cu siguranță dacă este un efect al încălzirii globale, sau pur și simplu acesta este ciclul naturii. Presupunem că cei din zonele mai apropiate de poli ar trebui să observe aceste efecte mai pregnant.

Lopătar roz american - la maturitate și tânăr; puiul „cerșea” atenția adultului. Tampa Bay, Florida

P.T.: Munca v-a fost apreciată și recompensată cu diverse premii. Cum a influențat acest lucru cariera dumneavoastră? Care este următorul nivel profesional pe care doriți să îl atingeți?

F.F.: Într-adevăr premiile au importanța lor, deoarece aduc recunoașterea muncii tale și îți fac numele cunoscut în afara granițelor țării. Scopul nostru a fost de a ajunge la un nivel

de la care îi putem inspira și pe alții să devină fotografi mai buni și să respecte natura. Și, cel mai probabil, prin site-ul BirdPhotographers.net ne-am atins țelul.

www.avianscapes.com

Lumini de ALTITUDINE

Sorin Rechițan

"Oricare iubitor al muntelui găsește greu cuvintele necesare descrierii simțămintelor ce întrețin focul acestei pasiuni, iar dacă cineva ar găsi totuși descrierea lor perfectă, cei lipsiți de această pasiune nu ar înțelege-o. [...] în relația munte-alpinist nu există nici învingător nici învins. Ci doar exploatarea unor senzații și încercarea de a le înțelege cât mai bine."

interviu: Roxana Comnac
foto: Sorin Rechițan

| Creasta Leone, Monte Cervino, Italia

PHOTO Travel: Sunteți în același timp și alpinist și fotograf. Ce predomină în expedițiile dumneavoastră, caracterul alpin sau cel fotografic?

Sorin Rechițan: Pentru a te face astăzi remarcat în fotografia alpină, trebuie ori să fii un bun alpinist, pentru a atinge culmi neatinse de alții; ori un foarte bun fotograf, pentru a vedea prin obiectiv ceea ce alții nu au văzut.

Matematic vorbind, este dificil să disociem precis cele două ipostaze. Un fotograf, profesionist sau nu, urcă un munte pentru a se întoarce cu acele câteva cadre care să justifice ascensiunea. Dar pentru a se întoarce în viață cu acele fotografii, nu trebuie să negligeze sub nici o formă componenta tehnică alpină a acțiunii sale. În aceeași ordine de idei, un alpinist profesionist va fi întotdeauna dornic să documenteze fotografic ascensiunea și tehnica sa, pentru a împărtăși cât mai multor semenii din experiența trăită.

În ce mă privește, dat fiind faptul că nu în puține rânduri am întrerupt unele trasee în favoarea "exploatării" din punct de vedere fotografic a unor momente sau locații fotogenice, pot afirma că latura foto predomină în perindările mele alpine. Însă, în multe alte situații, datorită dificultății traseului sau a altor factori nefavorabili, am rezistat ispitei de a lua aparatul în mână și a expune astfel întreaga echipă riscurilor aferente. Riscuri justificabile, sau nu ... este o altă întrebare, probabil în aceeași măsură de subiectivă.

P.T.: Este al treilea an consecutiv în care participați la o expediție în Munții Alpi. Ce vă atrage la această zonă?

S.R.: Oricare iubitor al muntelui găsește greu cuvintele necesare descrierii simțămintelor ce

SORIN RECHIȚAN

Absolvent al Facultății de Psihosociologie din București, membru al Fotoclubului Arad. Este pasionat de fotografia de natură și foto-jurnalism. Iubitor al muntelui și expedițiilor alpine este implicat activ în proiectul Alpinet.org. A participat la expoziții naționale și internaționale de fotografie. A colaborat cu revista "Național Geografic" România și cu alte publicații de profil.

întrețin focul acestei pasiuni, iar dacă cineva ar găsi totuși descrierea lor perfectă, cei lipsiți de această pasiune nu ar înțelege-o.

În încercarea de a face o astfel de descriere, personal, aș începe cu febra pregătirilor, aș continua cu tensiunea ascensiunii și aș sfârși cu satisfacția reușitei. În mod intenționat, nu amintesc "gustul înfrângerii", întrucât în relația munte-alpinist nu există nici învingător nici învins. Ci doar exploatarea unor senzații și încercarea de a le înțelege cât mai bine. Reușita acestor acțiuni trasează un contur mai precis condiției umane în raport cu forța covârșitoare a naturii și implicit al respectului față de mediu, față de ceilalți semenii și, nu în ultimul rând, al respectului față de sine.

Încercând să răspund obiectiv întrebării de față pot doar afirma că Anzii Cordilieri sau Alpii Neo Zeelandezi ar fi constituit destinația ultimelor două expediții, dacă distanța față de aceștia ar fi fost mai mică.

P.T.: Care dintre zonele pe care le-ați văzut vi s-a părut cea mai spectaculoasă din punct de vedere fotografic? De ce?

S.R.: Multitudinea de factori care personalizează un anumit loc, contribuie de asemenea la caracterul relativ al răspunsului meu. Mi s-a întâmplat frecvent ca un vârf, o vale sau o culme ce în condiții de lumină ideală au fost foarte fotogenice, să mi se pară lipsite de orice interes fotografic la o a doua rătăcire prin aceeași zonă, în condiții meteorologice nefavorabile fotografiei.

Parcul Național Retezat mi-a oferit cele mai mari satisfacții fotografice, probabil și datorită faptului că este cel mai colindat masiv de către mine. Deși este mai puțin spectaculos decât

Refugiul Couvercle (2687m), masivul Mont Blanc,
Franța

Masivul Făgăraș, sau Piatra Craiului, cele peste 80 de lacuri și biodiversitatea specifică îl plasează pe primul loc în competiția celor mai fotogenice zone din România. În același timp, Parcul Național Gran Paradiso, Italia, ar constitui alegerea mea între destinațiile externe favorite.

P.T.: Orice ascensiune alpină necesită un echipament adecvat. Cât de grea devine deplasarea în momentul în care mai adaugi și echipament fotografic?

S.R.: Îmi amintesc o tură de vară în Munții Făgăraș, singura în care am luat cu mine două aparate. În mod ironic, după două zile ambele au rămas în pană. Vorba aceea, de ce ți-e frică tot nu scapi... Revenind la sensul întrebării, inițial am fost puțin sceptic cu privire la performanțele tehnicii digitale în condiții meteo vitrege. Practica avea însă să îmi dovedească contrariul, pe parcursul a doi ani de utilizare a unui aparat foto digital, neîntâmpinând nici o problemă tehnică. Trebuie însă să menționez faptul că acord o atenție sporită rezervei de energie, în condiții de iarnă (sau în funcție de durata turei alpine), dotarea cu doi sau trei acumulatori suplimentari fiind obligatorie. O soluție convenabilă din acest punct de vedere o reprezintă și încărcătorul solar, de un real folos în expedițiile de durată.

P.T.: Care au fost principalele probleme tehnice întâmpinate în expedițiile realizate? Ce caracteristici trebuie să aibă echipamentul fotografic în astfel de ture alpine?

S.R.: Echipamentul foto este ales de regulă în funcție de dificultatea și durata turei alpine. Un obiectiv mediu (cu o focală aproximativă 24-105 mm) este ușor și compact, acoperind în mare parte pretențiile fotografului, pe parcursul unor trasee tehnice (când schimbarea obiectivelor nu e dezirabilă sau e chiar imposibilă). Bineînțeles, e o soluție de compromis, nevoia unei focale mai largi sau mai lungi făcându-se deseori simțită. În condițiile în care traseul ales nu ridică probleme de dificultate, un obiectiv superangular (17-35 mm sau 17-40 mm) și un teleobiectiv (70-300 mm sau 70-200 mm) reprezintă formula optică cea mai convenabilă, perfect adaptată fotografiei alpine.

P.T.: Relațiile interumane devin uneori foarte tensionate în situații limită. Ca fotograf ai uneori un program diferit de cel al unui alpinist. Au existat cazuri în care colegii de expediție nu v-au înțeles pasiunea?

S.R.: Mare parte dintre coechipierii mei sunt de asemenea pasionați de fotografie. Reușim astfel să ne sincronizăm timpii alocați ascensiunii și fotografiei. Cât despre tensiunea în cadrul relațiilor interpersonale, trecutul ne-a dovedit în nenumărate cazuri faptul că reușita unei ascensiuni depinde în mare măsură de cooperarea și climatul instalat între

membrii expediției.

Eu consider totuși că pasiunea pentru munte are darul de a tempera astfel de porniri (cel mai frecvent de natură orgolioasă) și a aplana conflictele care din diverse motive se ivesc între coechipieri. În caz contrar, succesul expediției depinde de aptitudinea unora dintre membri de a înțelege că agresivitatea, indiferent de natura sa, este ultimul refugiu al incompetenței și, în consecință, de capacitatea de a face compromisuri.

P.T.: Creștele munților pot modifica oricând prognozele meteo, punându-te adesea în situații limită. De ce anume trebuie să ții cont când pornești într-o tură fotografică alpină?

S.R.: Prognoza meteo trebuie întotdeauna consultată înainte de a pleca într-o tură alpină. Deși, de cele mai multe ori, nu face referire la zona de interes, noi putem aproxima și alege (în funcție de aceasta) un alt traseu sau modificarea celui inițial. Sloganul "nu există vreme rea ci doar echipament inadecvat", deși are farmecul ei, nu este întotdeauna valabil. Mai ales în expedițiile de altitudine, schimbarea vremii trebuie tratată cu maximă seriozitate, de cele mai multe ori fiind sinonimă cu a face cale întoarsă. Deși ușor frustrantă, o astfel de decizie este "sănătoasă"!

P.T.: Cum te pregătește experiența dobândită în Carpații noștri pe parcursul ascensiunilor din Alpi?

info

Alpii formează un arc lung de 1050 km. Se întind de la coasta franceză a Mediteranei până în Slovenia, trecând prin nordul Italiei, Elveția, Liechtenstein, sudul Germaniei și Austria. Ei reprezintă cel mai mare lanț muntos al Europei, ocupând o suprafață de aproximativ 200000 km².

Alpii impresionează prin peisaje spectaculoase și trasee montane dificile, aspectul lor actual fiind rezultatul glaciațiunii din ultimele două milioane de ani.

Alpii sunt divizați în trei secțiuni. Partea de vest a lanțului muntos este formată din Alpii Maritimi și cei Pennini, aici întâlnindu-se cea mai mare parte a gigantilor alpini cu altitudini de peste 4000 m; în centru sunt localizați Alpii Elvețieni, iar la est se află Dolomiții și Alpii Austrieci.

Munții Alpii cuprind peste 82 de vârfuri principale cu înălțimi ce depășesc 4000 m. Vârful cel mai înalt este Mont Blanc (Franța) cu o altitudine de 4810 m. Forma muntoasă reprezentativă pentru Alpi este Matterhorn (4478 m), cu vârful său piramidal și pereții stâncoși abrupti, sculptați de ghețari.

Alpinismul este sportul care s-a născut în Alpi și a preluat numele de la acest lanț muntos.

Alpiști pe traseul către vârful Aiguille du Plan (3673m),
masivul Mont Blanc, Franța

| Creasta Rochefort, masivul Mont Blanc, Franța

S.R.: Deși sunt complexe și au un grad de dificultate ridicat (mai ales în sezonul alb), traseele alpine din România nu te pregătesc pe deplin pentru cele de "haute montagne". Relieful glaciatic și altitudinea superioară ridică probleme tehnice și fizice care mie mi-au creat frecvent dificultăți. De exemplu, am simțit pe propria-mi piele faptul că nu este facultativă aclimatizarea la altitudini de peste 4000 m.

Dar în esență, experiența montană pe care o acumulăm în Carpați, asemenea regulilor de conduită alpină, sunt aplicabile în orice ascensiune din afara țării.

P.T.: Care sunt zonele din țară în care vă place să fotografiați cel mai mult? Ce vă atrage la acestea?

S.R.: Masivul Retezat este cu siguranță locația care îmi atrage cel mai frecvent pașii și obiectivul aparatului. Indiferent de sezon, parcul omonim este întotdeauna fotogenic, indiferent de domeniul fotografic urmărit (peisaj, wildlife, științific). Biodiversitatea protejată legislativ precum și existența/funcționarea unui mecanism coercitiv, care se asigură de respectarea regulamentului, oferă Parcului Național Retezat o trăsătură din ce

în ce mai rar întâlnită în celelalte masive muntoase din țară: respectul față de natură și conștientizarea importanței conservării mediului. În acest masiv sunt rareori nevoit să scot din cadru vreo cutie de conservă goală sau vreo pungă de plastic "uitată" de turiști. Nu același lucru pot spune despre Masivul Făgăraș și multe altele, al căror farmec și măreție contrastează dramatic cu aspectul insalubru al zonelor turistice.

P.T.: Postați destul de des imagini pe galeria foto de pe www.alpinet.org. Care este mișcarea fotografică de acolo, cum sunt percepute imaginile dumneavoastră în rândul celor pasionați de munte?

S.R.: Site-ul [Alpinet.org](http://www.alpinet.org) reușește ca prin pasiunea pentru munte și natură să pună bazele unei solide comunități alpine, cei aproximativ 21300 de membri oferind o imagine reală asupra dimensiunii acestei mișcări. Experiența împărtășită și fotografiile publicate de membrii Alpinet au creat o importantă bază de date montane (atât din România cât și de peste hotare), informații accesibile și folositoare oricui, indiferent de nivelul experienței acumulate. Fiecare raport de tură sau imagine, postate pe site, trasează conturul unei aventuri trecute sau, de ce nu, de perspectivă, chiar eu alegându-mi destinația în

| Ghețarul Leschaux, sub masivul Les Grandes Jorasses, Franța

| La Dent de Herens (4171m), Italia

Crepuscul în Alpii Penini, Italia

Mont Blanc du Tacul (4248m), masivul Mont Blanc, Franța

Plafon de nori peste Valea Aosta, Italia

numeroase cazuri în funcție de starea transmisă de un anume cadru. La rândul meu, sper ca și fotografiile mele să aibă aceeași soartă, de a inspira privitorul și de a-l sensibiliza cu privire la echilibrul din ce în ce mai fragil al mediului înconjurător și în consecință, la importanța respectării lui.

P.T.: Ce alte proiecte mai aveți? Ce alte destinații fotografice vă atrag?

S.R.: Data la care scriu aceste rânduri mă găsește în Zagora, un mic oraș situat la frontiera Marocului cu Algeria. Decizia de a petrece o lună în această țară și de a documenta fotografic experiența trăită a avut la bază imaginile fotografului francez Yann Arthus-Bertrand, realizate în cadrul proiectului "La Terre vue du Ciel". Deși îl găsesc diferit de modul în care l-a ilustrat fotografului francez, Marocul mi se dezvăluie ca o destinație a contrastelor, cu ținuturi sălbatice, aride și oameni deosebit de primitivi.

Ascensiunea vârfului McKinley, Alaska, plănuită pentru luna mai a anului viitor va fi cu siguranță o experiență alpină/fotografică extremă, traseul ales urmărind Creasta Cassin.

P.T.: Ce trebuie să facă în opinia dumneavoastră un tânăr fotograf de natură pentru a se face remarcat în peisajul fotografic românesc? Care sunt căile la care poate apela?

S.R.: Din nefericire, în România nu putem vorbi despre o reală piață fotografică, neexistând un consumator dispus a plăti pentru o fotografie de calitate. În consecință, segmentul media aferent se dezvoltă lent, preferându-se achiziționarea unor cadre ieftine. Dar fotografia de natură, în toate ipostazele ei, nu e deloc ieftină. Cheltuielilor materiale serioase, inerente atingerii unei anumite locații, li se adaugă riscurile, disconfortul și, nu în ultimul rând, timpul fotografului, nevoit în cele mai multe cazuri să își înceapă ziua de lucru cu 3-4 ore înaintea răsăritului soarelui, pentru "a fi la locul și momentul potrivit".

Tânărul fotograf român nu trebuie în nici un caz să se simtă neîndreptățit prin prisma privării de subiecte foto interesante. Pare ciudat să o spun chiar eu, care am ales drept ilustrare a articolului doar fotografii din Alpi (alegerea a avut la bază omogenitatea).

Țara noastră are un potențial fotogenic natural cu care puține țări din Europa se mai pot încă mândri. Pentru a îl immortaliza la adevărata sa valoare, fotografului are nevoie doar de multă pasiune, motivație și răbdare, iar, odată definitivat, un bun portofoliu are mari șanse să fie remarcat de potențiali clienți ai fotografiei de natură.

| Vârful La Tresenta (stânga - 3609 m) și vârful Ciartforon (3642m), Parcul Național Gran Paradiso, Italia

| Testa del Leone (3715m), Italia

Cresta del Leone, Monte Cervino, Italia |

HAI LA ȚARĂ!

Tradiția anotimpurilor

Breaza © Nicolae Fanurie Chirobocea

Te-ai întrebat vreodată cum arată un anumit loc, acel loc diferit și totuși același în fiecare anotimp? Poți tu oare să închizi ochii și să-ți aduci aminte de copilăria de la bunici, cu dimineți răcoroase, focul din sobă și hambarul plin cu fân, aroma pâinii proaspăt scoasă din cuptor, animalele din ogradă fugind din calea ta, fântâna cu apă limpede, mirosul de ploaie și tropotul cailor alergând pe uliță? Poate mulți au uitat, iar poate și mai mulți nici nu au avut bucuria de a trăi o astfel de explozie a simțurilor din viața la țară.

text: Daniela Dumitrescu | Roxana Comnac

De aceea, noi, Asociația Eco - Club Montan "Carol Lehmann" din Brașov, prin proiectul "Hai la țară! - Tradiția anotimpurilor" am provocat tinerii pasionați de fotografie la o incursiune în viața satului românesc, divers și totuși la fel în fiecare anotimp. O scurtă evaluare a acestei acțiuni ar arăta astfel: 640 de km parcurși; 4 sate brașovene vizate; 40 de participanți din toată țara înarmați cu aparatele lor de fotografiat; 2 invitați speciali; 5 organizatori, voluntari entuziaști; sute de imagini; 6 expoziții foto grăitoare și o poveste ce merită a fi descoperită.

Am început în februarie ... un sfârșit de iarnă în Breaza, la poalele munților Făgăraș, într-un sat cu oameni bucușori să ne primească și să ne arate frumusețea tradițiilor și istoria locurilor în care trăiesc. Deși n-am "înnotat" în zăpadă și n-am cules amprente fotografice a mii de fulgi de nea, ne-am bucurat de piscuri înzăpezite, de ulițe veritabile ce transpirau mirosuri atât de bine cunoscute din vremurile copilăriei, de chipurile inocenței neatinsse de pudoarea maturității, de imagini sacre ale locurilor în care toaca bate pentru divinitate, iar drumurile se aștern domoale sub copitele cailor.

Țara Făgărașului este recunoscută pentru munții falnici ce o străjuiesc, apele limpezi ce o străbat și oile țurcane ce o pasc. Lângă Breaza, la Lisa, am găsit cea mai veche instalație de prelucrare a lânii, pe domeniul meșterului Greavu care a păstrat neatins acest meșteșug de peste o sută de ani.

"Ideea de a aduce în atenția tuturor, pe baza unor imagini, tradițiile populare românești pe care mulți nu mai pun mare valoare în zilele noastre, nu poate fi decât un proiect de toată lauda." Bogdan Turtoi, Mangalia.

"Cred că cel mai important lucru a fost că am cunoscut echipa și restul participanților, și ne-am simțit bine împreună, am făcut fotografii și am și învățat unii de la alții." Melinda Nagy, Cluj-Napoca.

Primăvara ne-a prins la Viscri, un sat săsesc ascuns printre dealurile din împrejurimile micului oraș Rupea, "un adevărat rai pământesc, o străveche vatră de trăire, istorie și cultură de viață. Aici natura s-a întrecut pe sine, țesând neasemuitele frumuseți în armonii de forme și culori." Ștefan Stoica, București.

Palos Ardeal © Andrei-Claudiu Baciu

Nu gândul că aici poposește uneori prințul Charles al Marii Britanii ne-a mânat în aceste locuri, ci renumele pe care îl au, de sute de ani, bisericile fortificate săsești. Faptul că am ales să mergem la Viscri chiar de Sfânta Sărbătoare a Paștelui ne-a oferit o șansă în plus să surprindem într-un mod aparte tradițiile pascale. Am trăit serbarea creștinească alături de cărbunarul satului, de bătrânul fierar și nepotul său ucenic, de cărămidarul ce clădește puțin câte puțin istoria satului.

Ca și oamenii locului, natura ne-a fost prielnică și ne-a oferit mugurii vieții renăscute după iarna ce mereu pare prea lungă.

"Mi-a fost oferită șansa de «a scrie» prin imagini o poveste despre locuri parcă uitate de timp, după cum spunea și un fotograf celebru: «dacă aș putea spune o poveste în cuvinte, nu ar trebui să mă îngreunez cu un aparat foto». Sper că poveștile noastre să aibă ecou" Florin Vitzman, București.

"Viața la țară" sau chiar "vara la țară" - nu puțini au fost poeții care au amintit aceste două cuvinte în versurile lor.

Aparatele de fotografiat s-au oprit de această dată în satul Paloș Ardeal, singurul

sat românesc în frontul săsesc al satelor din împrejurimi, numit chiar «Mica Americă» datorită migrației puternice în Statele Unite din anii '40. "Paloș Ardeal, un sat micuț între dealuri, cu oameni simpli, harnici, amabili și bucuroși de «oaspeți», cu povești, obiceiuri și tradiții demne de captat în sute de imagini." Ana Negru, Brașov.

Prin bunăvoința oamenilor locului "deosebiți sau «foarte faini», cum se zice pe la Brașov" (Andrei-Claudiu Baciua, comuna Măgurele) fotografii noștri au avut ocazia să-și petreacă noaptea la stână alături de ciobani și oile lor, s-au trezit în zori de zi pentru a prinde ritualul de mulgere, au «zburat» peste dealuri cu «balena» - carul pentru fân - doar pentru a poposi apoi osteniți în șura plină de fânaț. Apicultorii locului nu s-au lăsat intimidați nici de zumzetul stupilor deranjați, nici de obiectivele aparatelor de fotografiat îndreptate către ei. Și aveau să vorbească cu pasiune despre această veche îndeletnicire de obținere a mierii.

"Tabăra de fotografie «Hai la țară!» a fost un prilej de a descoperi locuri noi cu potențial cultural bogat, de a fotografia lucruri interesante, de a cunoaște oameni deschiși și, nu în ultimul rând, de a-mi face noi prieteni." Gelu Lupaș, Cluj-Napoca.

Viscri © Mihai Gorun

Vama Buzăului © Cristina Jeleșcu

Lisa © Alex Tudorică

Înainte să ne prindă iarna din nou, am căutat toamna la Vama Buzăului, un sat aflat la granița fostului Imperiu Austro-Ungar, plin de legendă și istorie. Se spune că înșiși cavalerii teutoni au construit aici bastionul de apărare ale cărui ruine se văd și astăzi. Am vrut să testăm autenticitatea coloristicii pădurilor, am vrut să surprindem hambarele pline, cămărilor pregătite pentru iarnă și apriga țuică tocmai stoarsă din prune.

Tabăra ne-a adus mai aproape de tradițiile satului și de frumusețea rurală. "Am fost uimită cât de multe porți ni s-au deschis; mâini trudite de muncă au împărțit din belșugul toamnei: nuci, mere și pere, s-au depănat amintiri, s-a povestit despre tradițiile și obiceiurile încă neatinse de viața de la oraș și s-a lăsat să se întrevadă respectul și recunoștința pentru bogăția și roadele pământului." Cristina Jelescu, Brașov.

"Am fost surprinsă să vad cum pot niște oameni simpli să fie atât de primitivi, să ne vorbească și să ne povestească tradițiile din satul lor. Orice fotograf ar trebui să încerce să treacă printr-un sat, să intre în ograda țăranului, să zâmbească și să-i asculte povestea. Va rămâne uimit de câte cadre va putea găsi, câte obiceiuri va putea immortaliza și câte povești va asculta." Alexandra Baniță, Brașov.

Pe tot parcursul acestui proiect ne-am bucurat de tovărășia unor oameni deosebiți care au reușit să surprindă ceea ce ne-am propus: frumusețea locurilor și lucrurilor pure. "Am reușit să îmbinăm utilul cu plăcutul, am avut lecții de învățat de la ceilalți, dar am și fotografiat după placul inimii și al ochiului." Ana-Gabriela Gota, Sighișoara.

Ne-am dorit să redescoperim frumusețea datinilor păstrate în mediul rural, a zonelor veritabile de la țară, folosind arta fotografică drept mijloc de exprimare. Am condimentat zilele cu activități care să facă "fotogenic" timpul avut la dispoziție. Dacă am reușit sau nu acest lucru, vă lăsam pe voi să judecați. Mesajul nostru către cititori: implicați-vă în proiecte artistice!

Mulțumim Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Brașov, fără de care acest proiect nu ar fi fost posibil. De asemenea, mulțumim localnicilor întâlniți, foarte amabili, care s-au obișnuit repede cu prezențele noastre iscoditoare, sponsorilor, prietenilor și tuturor celor care ne-au susținut în acest demers cultural.

www.hailatara.ro

SATUL

de munte

Când spui "sat" mintea îți fuge către locuri minunate din care se desprind amintirile cu bunici și case gârbovite. Când te gândești la iarnă îți fug gândurile către drumuri troienite, către ninsori abundente și sanie. Combinația celor două este însăși esența copilăriei. Poate unii au copilărit în satele de câmpie cu ierni geroase și uscate, poate alții în zonele de deal cu ierni mai blânde și zăpadă din belșug. Oricare ar fi situația, putem să ne imaginăm peisajul dintre Bucegi și Piatra Craiului ca desprins din propria copilărie, ca o amintire uitată pe care să o descoperim din când în când în albumul cu fotografii.

text: Dan Dinu

foto: Dragoș Giurgiu | Dan Dinu | Ovidiu Todoran

Șirnea © Dragoș Giurgiu

© Bogdan Florescu

LOCAȚIE

Culoarul Rucăr - Bran se întinde între județele Argeș, la sud, și Brașov, la nord. La est și vest este delimitat de munții Piatra Craiului și Bucegi. Întregul peisaj este dominat de un relief colinar, cu multe culmi ce se desprind din zonele montane mai înalte și coboară până în zona satelor aflate și ele împrăștiate pe dealuri sau de-a lungul văilor. Zona a fost considerată de-a lungul timpului poarta de trecere dintre Transilvania și Muntenia, vechea vamă fiind în localitatea Bran. Drumul ce traversează culoarul, DN 73, a fost inaugurat în 1891 în prezența regelui Carol I și face legătura între cele două localități mai mari ce străjuiesc intrarea: Bran și Rucăr.

Localitatea Bran se află în sudul județului Brașov și este făcută celebră îndeosebi de castelul ce se înalță între Măgura și Dealul Cetății. Acesta a

avut de-a lungul timpului numeroase întrebuințări, de la cetate de apărare și punct de vamă și până la reședință regală. Rucăr, cealaltă localitate, aflată în nord-vestul județului Argeș, se situează în zona impresionantului carst de lângă Podul Dâmboviței și Dâmbovicioara. În cele două localități de intrare în culoar se poate ajunge foarte ușor din Brașov sau Cămpulung.

Deși peisajul este spectaculos pe parcursul întregului culoar, în acest articol ne concentrăm atenția mai mult asupra primei părți a acestuia, cuprinsă între Bran și Pasul Giuvala. Cele mai pitorești zone din acest tronson se găsesc în zona satelor aflate la baza muntelui: Șimon, Moieciu de Sus, Fundata, Fundățica, situate înspre Bucegi, și Măgura, Peștera, Șirnea, Ciocanu înspre Piatra Craiului.

În aceste sate se poate ajunge din drumul principal, urmând fie potecile de pe culmi, fie drumurile de pe vale ce vă vor duce până la poalele munților. Din punct de vedere fotografic în aceste zone veți întâlni cele mai spectaculoase peisaje, care combină farmecul satului cu cel al muntelui.

ȘIMON - MOIECIU DE SUS

Dacă alegeți ca rută de deplasare direcția Brașov - Câmpulung, primul sat în care vă puteți aventura este Șimon. Imediat după ce treceți de castelul din Bran, un drum se bifurcă din cel principal și vă poartă pe Valea Șimonului până la poalele Bucegiului. Satul este unul foarte întins, înșirat de-a lungul văii, delimitat de culmi ce depășesc frecvent 1000 m. Pentru fotografie este bine să lăsați drumul principal și să urcați pe dealurile din jurul satului. Indiferent dacă alegeți culmea ce îl desparte de satul Poarta, sau pe cea care îl desparte de Moieciu, peisajul este aici mult mai atractiv. Sălașele răspândite pe dealuri vă pot oferi prim-planuri excelente pentru a fotografia muntele ce se înalță în toată splendoarea lui în spatele dealurilor și a pădurilor de foioase de la bază. Din capătul satului pornesc câteva trasee turistice ce vă pot purta mai departe pe Valea Șimonului către Poiana Guțanu sau către Valea Gaura, cea mai mare și mai spectaculoasă vale glaciară a Masivului Bucegi.

Dacă nu vă abateți către Șimon, din drumul principal, ajungeți în scurt timp în Moieciu de Jos, iar de aici puteți urma drumul la stânga către Moieciu de Sus. Din acest loc puteți avea cea mai frumoasă perspectivă către Bucegi din tot culoarul. Satul se desfășoară atât pe vale, cât și pe dealurile din jur, oferind un spectacol minunat celor veniți să îl fotografieze. Întregul abrupt vestic al munților Bucegi se poate admira din sat, de la vârful Lancia și valea Gaura, continuând cu șaua și Vârful Bătrâna și până la șaua Strunga. Mai departe putem zări primele culmi ale masivului Leaota, mai puțin stâncos dar frumos prin zona de pășune alpină ce îl caracterizează. Și aici puteți cadra folosind în compoziție sălașe și garduri solitare sau grupuri de mesteceni ale căror frunze portocalii încă mai dăinuie sub stratul de zăpadă. Din capătul satului, un marcaj turistic ne duce de-a lungul Văii Bângăleasa către Șaua Strunga sau către vârful Bucșa din Leaota.

FUNDATA - FUNDĂȚICA

După ce trece de Moieciu de Jos, drumul național ce străbate culoarul, ajunge în Drumul Carului și urcă înspre cel mai înalt punct al lui, Pasul Giuvala. De aici, dacă ne abatem către stânga putem ajunge în localitatea aflată la cea mai mare altitudine din țară. Relieful din Fundata depășește în mai multe locuri 1300 m, iar peisajul poate captiva orice fotograf. Din zona înaltă a satului se zăresc pe coamele de deal din împrejurimi peisaje minimaliste

formate din case, sălașe, garduri și copaci, toate simplificate de albul zăpezii și animate de localnici. În împrejurimile satului se găsesc păduri de conifere, ce au luat aici locul mesteacănului, care dau peisajului o aură de poveste, mai ales dacă aveți norocul să ajungeți în zonă după o zăpadă proaspătă. Tot pe aceleași coline înalte se desfășoară și satul Fundățica, mai mic, dar și el cocoțat la o altitudine ce depășește 1200 m. În zona celor două sate zăpada cade devreme, uneori odată cu primii fulgi de pe creste și se menține până târziu în primăvară.

MĂGURA – PEȘTERA

De lângă castelul din Bran putem să urcăm într-un alt sat pitoresc, ce oferă o frumoasă perspectivă către Piatra Craiului. În Măgura se poate ajunge pe jos urmând o poteca ce urcă abrupt printr-o pădure de pin, cu locuri bune de belvedere asupra castelului și a culoarului, care după ceva vreme iese în zona de pășune din Măguricea. Mai departe ne întâmpină peisajul specific al satului de munte din această zonă. Sălașele au aici o caracteristică aparte, fiind construite cu o bază din piatră. Peisajul ce are acum în fundal Piatra Craiului este impresionant și cu siguranță merită și el fotografiat. Puteți ajunge în Măgura și cu mașina, dinspre Zărnești, pe un drum neasfaltat, care este în general bine întreținut.

Din satul Măgura puteți ajunge în satul Peștera, traversând câteva culmi. Aici, pe lângă peisajul obișnuit al zonei, puteți vizita și Peștera Liliiecilor, încă activă, nu foarte mare, dar cu multe caracteristici interesante. Satul este legat de Moieciu de Jos printr-un drum ce facilitează accesul.

ȘIRNEA – CIOCANU

Ultimele două sate impresionante din punct de vedere fotografic se găsesc tot în dreapta drumului principal ce străbate culoarul. Primul sat în care ajungeți este Șirnea, iar mai apoi de aici se desparte către stânga drumul spre Ciocanu. Arhitectura zonei capătă deja în aceste sate o ușoară influență din zona Argeșului. Puteți întâlni, și aici, omniprezentele sălașe pentru vite sau căpițe de fân risipite peste tot printre dealuri.

Din Șirnea puteți obține cea mai frumoasă priveliște a Pietrei Craiului. Alegeți să fotografiați după o ninsoare proaspătă, atunci când peretele crenelat al muntelui este plin de zăpadă și chiciură, oferind o atmosferă mult mai interesantă.

Indiferent în ce sat vă aflați, dacă sunteți într-un punct mai înalt puteți admira atât Piatra Craiului

info

Culoarul Rucăr – Bran se întinde pe aproape 60 de km, drumul ce îl străbate trecând prin cel mai înalt punct în Pasul Giuvala, 1240 m. Altitudinile din zonă depășesc frecvent 1000 de metri. În culoar se află și satul Fundata, localitatea aflată la cea mai mare altitudine din țară, 1360 m. Climatul este specific regiunilor de munte, temperatura medie anuală variind în jurul valorii de 6°C. La est de culoar se înalță munții Bucegi, 2505 m în vârful Omu, iar în vest Piatra Craiului cu 2238 m în vârful Piscul Baciului.

cât și Bucegiul. Pentru fotografierea primului munte alegeți satele Măgura, Peștera sau în special Șirnea. Veniți să fotografiați de dimineață când soarele răsare și luminează creasta crenelată colorând spectaculos peisajul din jur. Dacă alegeți să fotografiați Bucegiul atunci trebuie să mergeți în Fundata, Șimon, sau Moieciu de Sus, unde muntele este cel mai aproape și cel mai impresionant. Pentru fotografii aici, alegeți apusul soarelui când abruptul se colorează intens și capătă o atmosferă mai deosebită.

Întreaga zonă este spectaculoasă după primele zăpezi, când încă nu este chiar totul acoperit, iar chiciura mai poate apărea din loc în loc. Când zăpada cade abundent, peisajul se simplifică foarte mult și fotografiile se pot rezuma la jocuri de lumini și umbre.

Dimineața devreme și seara, sătenii își duc vitele la adăpat, așa că nu trebuie să pierdeți sub nici o formă aceste momente, sunt printre cele mai animate din întreaga zi. Deplasarea prin sat se face de obicei cu sania trasă de cai, așa că dacă sunteți răbdători puteți surprinde astfel de mijloace de transport rustice în fotografiile voastre. Iarna soarele urca mai puțin pe cer iar întreaga zi are o lumină mai laterală, fiind foarte bună pentru fotografiat, cele mai spectaculoase momente rămân însă răsăritul și apusul soarelui sau ora albastră, când lumina creează prin culoare o atmosferă mai caldă și mai interesantă.

Ultima problemă pe care o puteți avea în zona Rucăr – Bran este legată de cazare. Sunt atât de multe pensiuni aici încât este greu să nu găsiți ceva pe gustul vostru. Faceți însă o rezervare din timp, pentru că zona este foarte căutată și nu ar fi frumos ca în loc să fotografiați să mergeți din ușă în ușă căutând cazare.

Din punct de vedere al echipamentului fotografic, din rucsac nu trebuie să vă lipsească un filtru de polarizare și, pentru unele cazuri, un

filtru gradual neutru. În foarte multe situații o să aveți nevoie de un teleobiectiv pentru a decupa din peisaj numai ceea ce vă impresionează sau pentru a surprinde numai anumite detalii. Un obiectiv superangular este util pentru o vedere de ansamblu a întregului peisaj. Dacă vă doriți o panoramă a celor două creste montane, nu uitați să vă aduceți și un trepied. Atenție la poziționarea acestuia. Căutați un loc fără zăpadă sau faceți gropi acolo unde vor fi picioarele, pentru a nu fi păcăliți de zăpada care se lasă și poate dezechilibra trepiedul. Nu uitați să vă aduceți acumulatori de schimb pentru a nu avea surprize neplăcute la acest capitol. Dimineața și seara poate fi foarte frig iar durata de viață a acumulatorilor descrește considerabil. Îmbrăcați-vă bine, pentru că uneori frigul diminuează pofta de fotografiat. Deplasarea în zăpadă necesită o pereche de bocanci buni, impermeabili dacă aceasta este apoasă, și o pereche de parazăpezi pentru a nu vă umple încălțările de omăt. Pentru a rezista

o zi întreagă la fotografiat iarna aveți nevoie în primul rând de picioare uscate, iar apoi de carduri de memorie suficiente. Un termos cu ceai cald va fi cel mai bun prieten în așteptarea orei albastre, așa că nu uitați de el. Dacă puteți ignora frigul de afară, atunci nimic nu vă poate împiedica să veniți acasă cu fotografii reușite.

Drumuri bune și poteci însorite.

info

Asociația de Ecoturism din România

www.eco-romania.ro

Cazare în Culoarul Rucăr - Bran

www.turismrural.com

Informații generale

În zona Rucăr - Bran se poate ajunge cu mașina sau cu autobuzul dinspre Brașov sau Câmpulung.

Cazarea se poate face la pensiuni sau în campingul din localitatea Bran, aflat pe drumul principal.

Traseele de drumeție din zona satelor sunt ușoare și accesibile.

Informații fotografice

Parcul natural Bucegi și Parcul național Piatra Craiului sunt zone protejate.

În zona Rucăr - Bran puteți fotografia peisaj rural, arhitectură tradițională, fotografie de peșteră și portret.

La 01.12 soarele răsare la 07:31 și apune la 16:37. La 31.12, soarele răsare la 07:51 și apune la 16:45.

Masivul Bucegi văzut din satul Fundata © Dan Dinu

Despre **FILTRELE FOTOGRAFICE**

Mulți dintre noi petrecem ore bune în fața monitorului pentru a încerca să retușăm unele greșeli făcute în teren. Un cer alb fără culoare și lipsit de detalii, umbre întunecate, ce se umplu de zgomot când sunt prelucrate din programul de editare folosit, reflexii și lumini parazite, toate ne dau bătăi de cap. O mare parte din acel timp petrecut la calculator poate fi salvat dacă știm să folosim câteva filtre foarte importante în fotografia de peisaj.

text: Mihai Muntean | foto: Dan Dinu

Deseori se întâmplă ca ideea despre filtre să fie greșit înțeleasă. Filtrele nu sunt numai unelte de alterare a imaginii naturale, ci și mijloace de corectare a unor nereguli ale luminii sau de îmbunătățire a expunerii.

Filtrele pot fi rotunde și se înfiletează pe obiectiv sau pătrate (dreptunghiulare) și se montează cu ajutorul unui sistem de prindere special. Primele sunt destinate mai ales filtrelor UV, Skylite, polarizare sau pur și simplu de protecție a lentilei obiectivului. Celelalte sunt în special filtre graduale, neutre sau colorate. Un filtru gradual este un filtru ce trece pe suprafața lui de la transparent la gri sau o anumită culoare. Pot fi de densități diferite iar trecerea graduală poate fi mai lentă sau mai bruscă. În funcție de toate acestea utilizarea va fi și ea diferită. Sistemul de prindere pentru filtrele pătrate are în componență mai multe elemente. Cel mai utilizat este sistemul patentat de Cokin. Acesta folosește un inel adaptor ce se montează pe obiectiv (poate varia în funcție de diametrul acestuia) și un sistem de prindere al filtrelor (holder). Opțional mai puteți cumpăra și un parasolar sau un capac pentru acest sistem. Sistemul Cokin are două avantaje. Primul este că nu trebuie să cumperi câte un filtru pentru fiecare obiectiv, așa cum se întâmplă în cazul filtrelor pe filet rotunde, datorită diferențelor de diametru și poți folosi inele diferite pentru a adapta același filtru la toată gama de obiective. Intervine aici o reducere semnificativă de costuri. Al doilea avantaj este că filtrele pătrate pot fi culisate în sistemul de prindere, mutând astfel gradientul oriunde în fotografie. Acest lucru nu ar fi posibil la un filtru rotund pe filet.

FILTRUL UV

Radiația ultravioletă prezentă în natură pe plajele însorite sau la altitudini mai mari poate fi foarte ușor eliminată cu ajutorul filtrului UV. Fotografiile fără acest filtru, efectuate în locurile descrise mai sus, pot căpăta o ușoară tentă albastruie. Altă utilizare este una pentru protecția lentilei frontale a obiectivului împotriva prafului și a zgârieturilor. Filtrul UV este un filtru rotund, pe filet, se poate monta foarte ușor și nu alterează în nici un fel imaginea fotografică atunci când nu avem radiație UV ce trebuie eliminată.

În imaginea alăturată se poate observa foarte bine diferența dintre o fotografie în care s-a folosit filtru de polarizare (partea dreapta) și una în care nu s-a folosit acest filtru (partea stânga). Culoarele sunt mai saturate și contrastul este mai bun.

Sistemul de prindere pentru filtre Cokin

FILTRUL DE POLARIZARE

Lumina polarizată este prezentă oriunde în natură și este cea care de multe ori estompează culorile și contrastul, reduce vizibilitatea planurilor din depărtare și reduce transparența apei datorită reflexiilor. Toate acestea și multe alte efecte nedorite în fotografie pot fi corectate cu ajutorul unui filtru de polarizare. Atunci când folosim un astfel de filtru trebuie să știm că putem pierde până la două diafragme din luminozitatea obiectivului. Din acest motiv putem folosi filtrul și atunci când ne dorim un timp mai lung de expunere, de exemplu la fotografierea apei, pentru a obține un efect interesant de curgere. Efectul maxim al filtrului de polarizare se poate obține atunci când lumina cade la un unghi de 90° față de subiectul fotografiat. Deși filtrele de polarizare sunt rotunde, există o variantă ce se poate monta și pe sistemul Cokin. Puteți utiliza astfel un singur filtru pentru toate obiectivele.

Filtrul gradual neutru echilibrează expunerea (partea stângă a imaginii), oferind o reflexie perfectă.

FILTRUL GRADUAL NEUTRU

Alături de filtrul de polarizare este un filtru indispensabil fotografului de natură. El ajută la realizarea expunerilor corecte acolo unde contrastul îngreunează acest lucru. Dacă avem de exemplu un cer foarte luminos, iar în prim-plan o pădure, în momentul în care măsurăm expunerea pe zona luminoasă o să pierdem detaliile în zona întunecată și invers. Poziționând filtrul gradual astfel încât partea gri să fie suprapusă peste partea luminoasă iar cea transparentă peste partea întunecată vom putea echilibra expunerea fără să avem zone supra sau subexpuse. Filtrul gradual poate reduce de la o treaptă de expunere până la patru, în funcție de modelul ales. O altă întrebuințare a filtrului gradual este atunci când fotografiăm reflexii. Dacă fotografiem un munte reflectat într-un lac, reflexia va fi întotdeauna cu până la două trepte de diafragmă mai întunecată decât muntele reflectat. Cu ajutorul unui filtru gradual neutru puteți corecta acest lucru. Atenție la diafragma folosită, dacă folosiți o deschidere mică, aceasta poate reduce puțin zona de tranziție de la gri la transparent, în special la obiectivele superangulare. Datorită mobilității lor cele mai utile filtre graduale sunt cele pătrate, astfel putem plasa linia de demarcare între zonele cu contrast diferit oriunde în cadru fără a afecta poziția.

Efectul filtrelor este mult mai convingător când este folosit în combinație. Pentru realizarea imaginii am folosit atât un filtru de polarizare pentru a elimina reflexiile nedorite și pentru a amplifica culoarea cerului, dar și un filtru gradual neutru pentru a echilibra expunerea.

Atunci când fotografiați apă în mișcare, un filtru neutru vă poate ajuta să obțineți un timp mai lung de expunere, chiar dacă fotografiați în mijlocul zilei.

FILTRUL ND

Filtrul ND sau de desitate neutră, este un filtru ce are pe toată suprafața lui o nuanță de gri, mai puternică sau mai slabă în funcție tipul filtrului. Acest filtru se poate folosi pentru a reduce câteva trepte de expunere, în cazul în care închiderea diafragmei nu generează timpul de expunere dorit. Există trei modele de filtre neutre, diferența dintre ele fiind scăderea expunerii cu o treaptă, două și respectiv trei. Filtrului ND este foarte util atunci când fotografiem apa, o expunere prelungită creează efecte spectaculoase.

Filtrele prezente în acest articol constituie o selecție dintre toate filtrele existente. Multe dintre acestea pot fi substituite cu succes prin mijloace digitale iar din acest motiv și-au pierdut din importanță. Foarte mulți fotografi folosesc filtre în munca lor, iar acest lucru poate face diferența între un cadru reușit și unul la care trebuie să editați ulterior pentru a îl aduce la o formă acceptabilă. Orice procesare optică realizată cu ajutorul filtrelor va fi din punct de vedere al calității mult mai bună decât orice intervenție digitală adusă ulterior.

Despre filtre probabil că o să mai vorbim, până atunci însă spor la experimentat.

Atunci când realizați o panoramă trebuie să acordați o atenție deosebită montării filtrului gradual. Acesta trebuie să acopere toate zonele luminoase de la toate cadrele care compun panorama. Numai așa veți obține o reflexie perfectă precum cea din imagine.

Fotografia de IARNĂ

Masivul Ciucaș. Nikon D100; Obiectiv: 28 - 105 mm (28mm); 1/250; f/8; ISO 200

Lumina laterală pe parcursul întregii zile, culorile intensificate de zăpadă la răsărit și apus, texturile spectaculoase, detaliile și umbrele mai bine conturate sunt doar câteva dintre atuurile pe care iarna le aduce fotografilor. Probabil pentru mulți acesta este cel mai spectaculos anotimp, așa că, în prag de iarnă, vă oferim cele mai importante sfaturi de care trebuie să țineți cont când fotografiați în sezonul alb.

text și foto: Dan Dinu

LUMINA

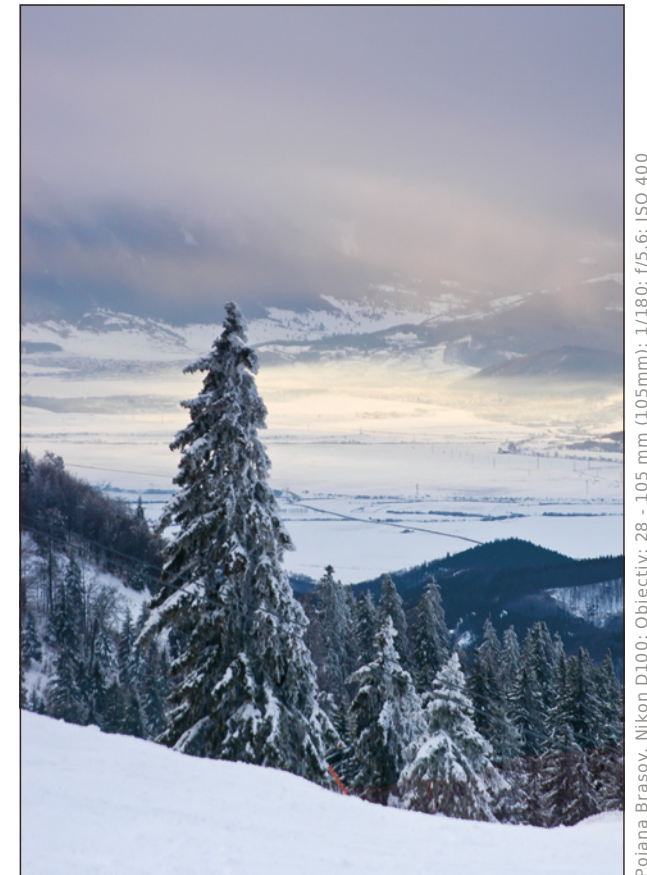
1 Soarele nu mai urcă iarna pe cer așa cum o face vara, iar din acest motiv lumina pe parcursul unei zile este mai laterală și, astfel, mult mai spectaculoasă pentru fotografie. Dacă vara perioada optimă de fotografiat se reducea la câteva ore dimineața și seara, iarna putem fotografia cu succes pe parcursul întregii zile. Contrastul format în mijlocul zilei pot fi totuși destul de puternice, așadar puteți să le evitați.

2 Răsăritul și apusul oferă cele mai spectaculoase momente pentru fotografia de peisaj. Zăpada amplifică din plin culorile, preluând și reflectând o parte din lumina soarelui. Munții acoperiți de zăpadă vor fi astfel mult mai interesanți în acest tip de lumină. Mersul prin zăpadă este mai dificil, așa că alocați un timp în plus deplasării, pentru a nu rata cele două momente.

3 Lumina din ora albastră, înainte de răsăritul soarelui și după apusul soarelui, își amplifică efectul atunci când fotografiați iarna. Întreaga fotografie va avea o atmosferă deosebită, deoarece zăpada preia culoarea cerului și sporește efectul.

4 Lumina laterală duce inevitabil și la formarea unor umbre lungi, ce pot fi folosite cu succes în compozițiile voastre. Albul zăpezii intensifică efectul umbrelor. Căutați fie umbrele solitare ale copacilor sau altor elemente din cadru, fie umbrele uniforme și repetitive date de arborii dintr-o pădure. Acestea pot constitui prim-planuri și fundaluri interesante, putând reprezenta chiar subiectul unei fotografii.

5 Mare atenție la expunere atunci când fotografiați zăpada. Exponometrul încorporat în aparatul de fotografiat măsoară lumina reflectată de elementele din cadru și din acest motiv poate fi foarte ușor păcălit. Este bine ca atunci când fotografiați iarna să subexpuneți ușor pentru a nu pierde detalii din zonele luminate. Verificați cu atenție histograma pentru a nu avea zone arse, lipsite de detaliu.

Poiana Brașov. Nikon D100; Obiectiv: 28 - 105 mm (105mm); 1/180; f/5.6; ISO 400

Poiana Brașov. Nikon D100; Obiectiv: 28 - 70 mm cu f/2.8 (70mm); 1/1250; f/8; ISO 200

VREMEA

1 Iarna este destul de capricioasă în privința vremii. Zilele însorite sunt bune de fotografiat dar uneori sunt cele mai geroase, așadar atenție la îmbrăcăminte.

2 În zona montană se formează frecvent ceață. Aceasta este foarte spectaculoasă de fotografiat, dar poate îngreuna foarte mult orientarea, mare grijă să nu vă rătăciți.

3 Chiciura este un alt fenomen specific iernii. Copacii vor fi mult mai fotogenici, așadar o dimineață plină de chiciură este un deliciu pentru fotografi. Atenție însă, ea dispare odată cu primele raze ale soarelui.

4 În zonele alpine se pot forma avalanșe destul de frecvent, mai ales după ninsori proaspete. Nu vă aventurați dacă nu aveți suficiente cunoștințe despre acest fenomen.

5 Zăpada proaspătă este impresionantă mai ales când acoperă copacii, conferindu-le o atmosferă de poveste specifică iernii. Nu ezitați să mergeți la fotografiat în prima zi de vreme bună după o ninsoare abundentă.

SUBIECTUL FOTOGRAFIC

1 Iarna se evidențiază prin simplitatea peisajului, așa că încercați să găsiți compoziții cât mai simple, care să pună în valoare elementele care compun fotografia. Luminile și umbrele de pe zăpadă pot constitui fotografii abstracte foarte interesante.

2 Cu o expunere corectă puteți evidenția foarte bine textura zăpezii. Aceasta trebuie să nu fie arsă și să fie surprinsă într-o lumină laterală pentru a fi mai bine definită.

3 Zăpada poate căpăta forme din cele mai inedite, în special după ce a fost spulberată și modelată de vânt, sau după o noapte geroasă când se formează cristale de gheață. Fotografiile macro ale acestor forme pot fi extrem de spectaculoase.

Poiana Brașov. Nikon D100; Obiectiv: 70 - 300 mm (260mm); 1/2500; f/6.3; ISO 200.

4 Cursurile de apă și cascadele semi-înghețate pot crea subiecte interesante, în special atunci când se folosește un timp mai lung de expunere pentru a evidenția cursul apei. Luminile de răsărit și apus vor fi foarte frumoase în reflexiile din acest context.

5 Muntele conferă cu siguranță cel mai fotogenic peisaj pe timp de iarnă. Atunci când fotografiați creasta unui munte, căutați prim-planuri care să completeze cadrul. După furtunile puternice

ECHIPAMENTUL FOTOGRAFIC

de zăpadă, creasta va fi și ea complet albă, efectul nu durează foarte mult, așa că profitați cât puteți.

1 Aparatul de fotografiat se comportă destul de bine la frig, însă verificați cu grijă acumulatorii care sunt mult mai sensibili. Iarna trebuie să aveți întotdeauna rezerve. Puteți prelungi durata de viață a acumulatorului dacă, după ce îl scoateți din cameră, chiar dacă aceasta vă arată că este descărcat, îl puneți într-un buzunar aproape de corpul vostru pentru a se încălzi. Mai câștigați astfel câteva declanșări.

2 Cel mai mare dușman al aparatului de fotografiat nu este frigul ci condensul. Atunci când ajungeți într-un loc încălzit, nu uitați să puneți aparatul în husa, geanta sau rucsacul în care îl transportați de obicei, și de-abia după aceea să intrați. Scoateți aparatul și porniți-l numai după ce au trecut aproximativ 30 de minute. Condensul provocat de schimbările bruște de temperatură poate duce la un scurt circuit și la defectarea gravă a aparatului.

3 Atunci când fotografiați în timp ce ninge, folosiți parasolarul obiectivului pentru a îl proteja pe cât posibil de fulgii de zăpadă. Trebuie să aveți la îndemână și o lavetă din microfibră pentru îndepărtarea acestora atunci când este nevoie. Nu suflați pe lentilele obiectivului pentru a îndepărta particulele de praf sau fulgii de zăpadă. Aerul cald pe care îl expirați va crea condens pe lentile și poate foarte ușor îngheța.

Fundata. Nikon D100; Obiectiv: 70 - 300 mm (260mm); 1/640; f/5.3; ISO 200.

4 Iarna este foarte util atât un filtru de polarizare pentru a intensifica culorile și a elimina lumina polarizată, dar, mai ales, un filtru gradual neutru pentru a compensa strălucirea zăpezii în contrast cu zonele mai întunecate. O expunere corectă iarna se face deseori numai cu ajutorul acestui filtru.

5 Trepiedul este un accesoriu indispensabil iarna, mai ales când se fac deplasări lungi. Oboseala datorată mersului îngreunat prin zăpadă face fotografierea din mână mult mai precară, atunci când avem timpi lungi de expunere și compoziții delicate. Atenție la montarea trepiedului, zăpada trebuie stabilizată pentru a nu se mișca sub greutatea echipamentului.

ECHIPAMENTUL PERSONAL

1 Nu uitați că iarna trebuie să vă îmbrăcați bine. Este preferabil să evitați hainele foarte groase și incomode și să aplicați metoda straturilor suprapuse. Astfel plecați de la tricou, o bluză fleece subțire, o bluză de polar și terminați cu o geacă, care să asigure izolare și impermeabilitate. Această variantă este mai comodă și mai eficientă, mai ales că puteți să eliminați treptat straturile pe măsură ce temperatura crește.

2 Mănușile și căciula sunt elemente foarte importante, deoarece o mare parte din căldura corpului se pierde fără o izolare bună a mâinilor și capului. Sunt preferabile mănușile

din polar, cu palme din materiale aderente și fără degete, sau cu degete detașabile, pentru a putea manevra aparatul.

3 Protecția picioarelor este foarte importantă, așa că alegeți o pereche de bocanci buni și comozi. Șosetele trebuie să fie și ele suficient de groase pentru a vă asigura un confort termic. Pentru a nu vă intra zăpadă în bocanci, echipați-vă și cu parazăpezi. Deplasarea prin zăpadă este mult mai anevoioasă, așa că puteți să vă ajutați de niște bețe telescopice de drumeție. Înaintarea va fi mai facilă și oboseala nu se va mai face resimțită în același mod.

Masivul Bucegi văzut din Piatra Craiului. Nikon D100; Obiectiv: 70 - 300 mm (70 mm); 1/20; f/8; ISO 200.

4 Iarna se luminează târziu și se întunecă devreme așa că din rucsacul vostru nu trebuie să lipsească o lanternă. Cum mâinile vă vor fi ocupate cu aparatul de fotografiat ar fi preferabil ca aceasta să fie frontală.

5 Un termos cu ceai cald va fi benefic atunci când fotografiați iarna și va mai dezmorți degetele încleștate pe trepied și aparat.

next

În numărul următor la rubrica **Practic** vom discuta

despre fotografierea texturilor și a detaliilor

SANTORINI

text și foto: Sebastian Vaida

Santorini. Una din cele mai căutate insule (locul 8 în lume în 2008), destinație în care vin turiști din toate colțurile lumii, pentru a admira casele construite la sute de metri înălțime, acoperișurile de un albastru mai intens decât marea, cerul senin sau vremea frumoasă aproape zilnic, ori măgărușii gata să ducă turiștii și bagajele lor din port până în inima orașului. Dincolo de topuri, Santorini atrage în primul rând datorită faptului că este unică. Turistul care vine pentru prima dată pe această insulă constată cu mirare că, doar cu puține excepții (spre exemplu Cinque Terre, Italia), aproape nimic din ceea ce a mai vizitat nu seamănă cu Santorini. Așa că termenii de comparație aproape lipsesc.

Ca și istoric, în urmă cu 4000 de ani, Santorini avea o formă mai puțin interesantă decât în zilele noastre, oarecum asemănătoare cu cea

mai nordică insulă a Greciei, Thassos. Până în momentul în care, în urma exploziei vulcanului (aprox. 1450 î.e.n.), s-a creat un tsunami de câțiva zeci de metri, care se presupune că ar fi distrus civilizația minoică. Iar insula de odinioară a ajuns la forma de azi, constând într-un complex alcătuit din insula Thira, Thirassia, Paleo Kaimeni (insula veche), respectiv Nea Kaimeni (insula nouă). Cea din urmă este atât de nouă, încât de-abia are 60 de ani. Și ce e și mai interesant e faptul că a apărut peste noapte. Și nu ca figură de stil, ci literalmente, peste noapte, santorinezii s-au trezit cu o insulă nouă, care cu o zi înainte nu exista. Pe lângă istoria milenară, Santorini atrage prin imaginile panoramice și unice pe care le oferă oriunde te-ai afla. Atrage prin faptul că aproape trebuie să-ți ții respirația atunci când privești în jur. Atrage

datorită oamenilor, la fel de calzi ca și locurile. Atrage prin vinurile sale (peste 35 de tipuri, roșu, roz și alb), măslinile de toate formele și culorile, prin cele peste 250 de lăcașuri de închinare (să le spunem tuturor biserici ar fi puțin exagerat). De fapt, prin ce nu impresionează Santorini? Las celor care au fost sau celor care decid că vor merge să încerce să dea răspuns. Eu unul nu am reușit.

În Santorini, puteți ajunge în două modalități: cu avionul, în Thira (Fira), sau cu vaporul, în portul Athinios. Cu o suprafață de aproximativ 76 km pătrați și o coastă de 70 km lungime, puteți parcurge insula într-o singură zi. Pentru a o cunoaște însă mai bine, sunt necesare mai multe zile, pentru că atracțiile nu lipsesc. Și nu mă refer doar la Oia sau capitala insulei, Fira. Ci la locuri precum Perissa, unde în loc de nisip, la intrarea în mare, veți avea surpriza să călcați pe roca vulcanică, răcită și lustruită de valuri. Cei pasionați de scufundări, veți constata că la doar câțiva metri în apă, nivelul mării coboară brusc la mai bine de 6-7 metri, acolo dezvoltându-se o adevărată lume a viețuitoarelor marine, mult diferită de ceea ce ne-am așteptat. Sau locuri precum Red Beach (plaja roșie), la care puteți ajunge cu mașina, din localitatea Akrotiri. Iar celor dornici să evadeze, le recomand White Beach (plaja albă), care este mult mai retrasă și unde accesul este posibil doar cu ajutorul unor bărci (care sunt destul de dese), de la plaja roșie. Interesant este faptul că plaja albă este trecută pe puține hărți, motiv pentru care este și mai puțin vizitată și totodată mai intimă. Pyrgos, un orașel construit pe coasta unui deal (îl veți vedea din aproape orice loc de pe insulă), merită vizitat, mai ales spre sfârșitul unei zile, pentru a prinde apusul din acel loc (este la fel de spectaculos ca și apusul văzut din Oia, doar că mult mai puțin aglomerat). Și după apus, merită să mai petreceți câteva ore pe străduțele orașului, care încă își păstrează aspectul de cetate. Să nu uităm de Kamari, care contrar întregii insule, este ca și o oază de verdeață, plină de palmieri și copaci mediteraneeni. Și, desigur, portul Ammoudi, un vechi sat pescăresc, acum unul din cele două porturi ale localității Oia (alături de Armeni), accesibile doar ambarcațiunilor de dimensiuni mai reduse.

Trecând și la fotografie, pentru cei care doresc să immortalizeze apusul dintr-un loc mai puțin aglomerat, recomand coborârea celor 242 de trepte din Oia până în portul Ammoudi. La fel, pentru cine dorește să fotografieze momente mai deosebite, precum pescarii ieșind în larg, montând plase sau pescuind cu harponul, recomand fie să se cazeze în Ammoudi (la vila cu același nume) sau să coboare dis-de-diminează din Oia. Peisajele și atmosfera merită. În sens invers, merită trezirea la o oră mai

matinală și urcarea celor 242 de trepte, pentru a prinde primele raze de soare, pentru a prinde jocul de lumini în timp ce soarele începe să încălzească acoperișurile albastre și pentru a vedea și alte culori decât cele reflectate de soarele de amiază. Fotograful nu va duce lipsă de subiecte și provocări. De la răsărituri și apusuri spectaculoase, la clădiri și peisaje scăldate în lumina amiezii sau în razele lunii. De la câini și pisici care dorm leneși la umbră, invitând călătorii să facă la fel, la străzi pline de turiști. Și, nu în ultimul rând, la oamenii care dau culoare acestor locuri, fie că sunt proprietarii magazinelor, care invită amabil călătorii, sau simpli locuitori ai insulei, care se adaptează în propriul ritm la schimbările aduse și oarecum impuse de turiștii care vin în număr tot mai mare.

În loc de încheiere, în acord cu zicala că "semnificația unei imagini poate să exprime zece mii de cuvinte", las imaginile prezentate să completeze ceea ce nu am reușit prin cuvinte. Nu înainte de a vă dori călătorii plăcute în continuare!

Sebastian Vaida | Cluj-Napoca
www.sebastianvaida.ro

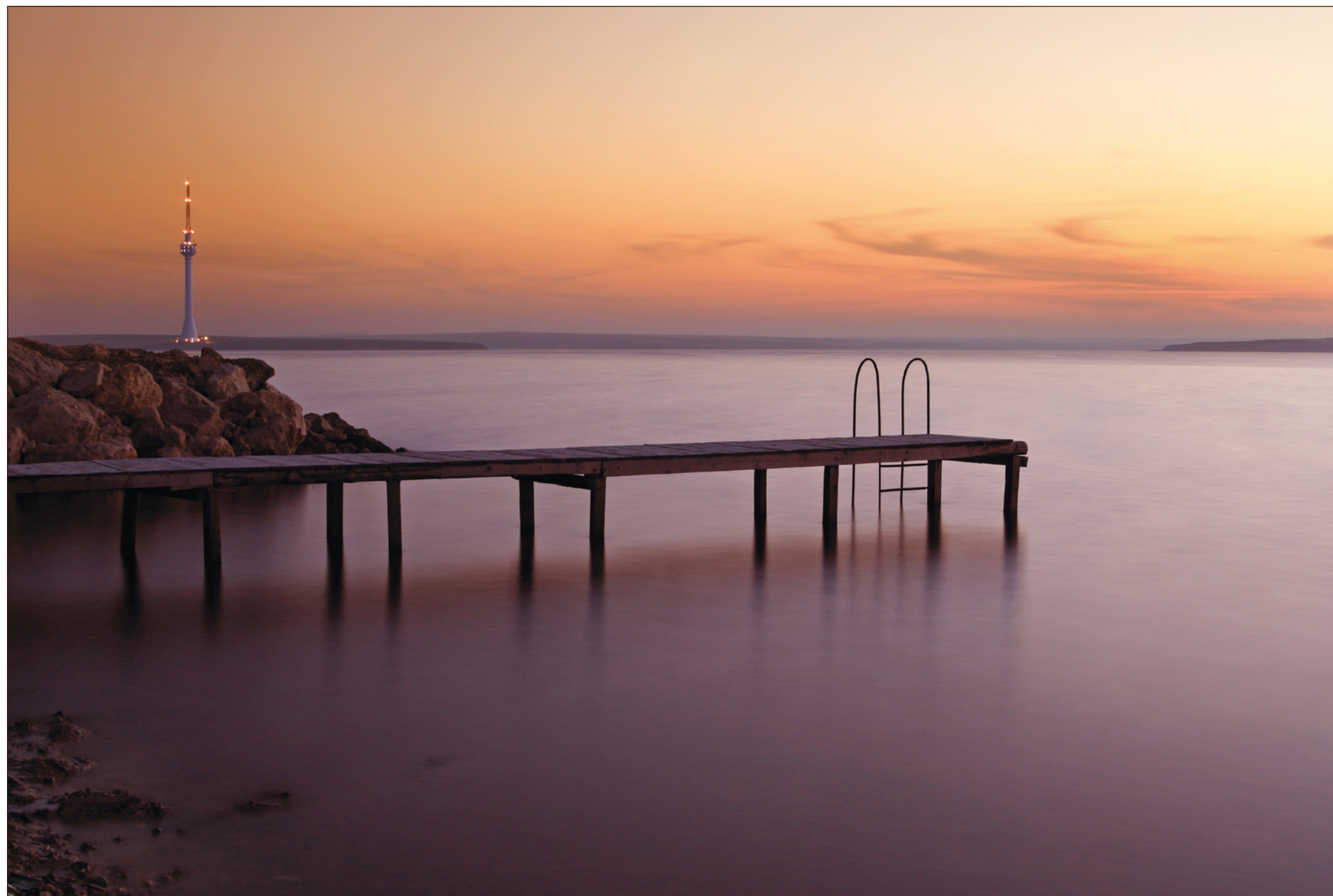
info

Trimite-ne un articol care să abordeze orice subiect de interes pentru PHOTO Travel și vei avea șansa ca articolul tău să apară în ediția următoare a revistei.

Cerințe: max. 1000 cuvinte | redactare cu diacritice max. 10 fotografii | jpg | 1024 px latura mare | 72 dpi
Așteptăm propunerea ta pe adresa de e-mail articolultau@phototravel.ro

Mai multe detalii pe www.phototravel.ro

Am admirat căderi impresionante de ape, am visat privind valurile înspumate ale mărilor, ne-am bucurat de stropii jucăuși surprinși în cadre unice, am străbătut locuri sălbatice scăldate de curgeri domoale și pentru toate acestea le mulțumim celor care ne-au trimis fotografiile pentru tema

“APA”.

Vă prezentăm imaginile câștigătoare:

Locul I

Bogdan Turtoi - Mangalia

Locul II

Bogdan Panait - Craiova

PREMII:

Locul I - Un workshop Epson Print Academy

Locul II - Abonament pe 1 an la revista PHOTO Travel

Locul III - Abonament pe 6 luni la revista PHOTO Travel

Locul III

Simay Zsolt - Carei

CONCURS

PHOTO TRAVEL

PHOTO Travel lansează pentru lunile ianuarie-februarie concursul cu tema "RURAL". Îl adresăm celor ce caută ulițele încărcate de amintiri, tradițiile populare păstrate din generație în generație, geometria armonioasă a dealurilor mândre sau libertatea cerului înstelat.

Pentru înscriere la concurs așteptăm maxim două fotografii în format digital, respectând tematica propusă. Acestea pot fi trimise de pe site-ul nostru: www.phototravel.ro, accesând secțiunea CONCURS sau prin e-mail la adresa concurs@phototravel.ro.

Un juriu va selecta imaginile primite, iar fotografiile cu cel mai bun punctaj vor fi publicate în numărul viitor al revistei. Câștigătorul concursului va fi premiat cu un workshop foto susținut de Mihai Moiceanu, la Măgura, având astfel posibilitatea să învețe lucruri noi despre fotografie în spectaculosul decor rural din Culoarul Rucăr - Bran.

Termenul limită de înscriere: 15 ianuarie 2008.

CERINȚE: jpg | 3000 pixeli latura mare | 300 dpi

Nume fișier: Prenume_Nume-Titulul_fotografiei.

Este permisă numai o editare de bază a fotografiilor înscrise în concurs.

Nu se acceptă imagini manipulate digital.

Pentru numărul următor tema concursului este "IARNA".

Workshop-urile de fotografie îmbină noțiunile teoretice (fotocompoziție, prelucrarea și analiza fotografiilor pe calculator) cu turele foto din zona Măgura-Bran. Sub îndrumarea lui Mihai Moiceanu participanții vor realiza fotografii de peisaj dar și portrete de țărani, fotografii de arhitectură rurală sau care surprind activitățile satului.

Informații și înscrieri: www.phototour.ro

Partener:

Partener media:

Povestea fotografiei câștigătoare din luna noiembrie

TEO PARASCHIVEANU

Fost producător de televiziune pe departamentul de imagine, iubitor de munte și natură. Fiind un autodidact, a reușit să-și dezvolte pasiunea pentru fotografie care uneori s-a transformat în meserie. A participat la diverse concursuri foto unde a obținut rezultate bune.

În urmă cu foarte mulți ani, un prieten de-al meu a prins o vreme superbă într-o iarnă în Crai și a tras niște poze extraordinare. Una din ele mi-a rămas în minte în tot acest timp... aproape 20 de ani! Era o poză cu refugiul Ascuțit iar în vale era o mare de nori superbă și o lumină perfectă. Poza era alb/negru dar transmitea cu putere frumusețea locului. În ceea ce privește Craiul, eu am fost marcat de poza aia și în adâncul sufletului meu am știut că am mers de multe ori în Crai ca să prind și eu un asemenea spectacol! Mi-am dorit asta de multe ori și am fost acolo de multe ori dar nu am avut parte de ceva asemănător. Cu timpul am început să uit de dorința asta și s-a mai estompat... În februarie anul acesta am ajuns iar, după ce am spart un timp la zăpezi și pe o vreme care nu prevestea nimic frumos, la refugiul, la Ascuțit. Cu puțin timp înainte să ajungem în creastă totul a început să se limpezească și marea de nori s-a instalat... am ajuns chiar la apusul soarelui. M-am dus pe Vârful Ascuțit, puțin deasupra refugiului, imediat după ce soarele a disparut în spatele lezerului și am văzut imaginea pe care o așteptam și o visam de multă vreme. Dumnezeu m-a răsplătit cu acest spectacol exact când am fost cel mai bine pregătit și a avut dreptate să mă lase să aștept atât. Aveam acum un aparat performant, Canon EOS 5D cu senzor full frame și un obiectiv fix, manual, de o calitate optică extraordinară, Carl Zeiss Jena Flektogon 35mm / f:2,8.

Erau totuși ceva emoții dar am stăpânit bine situația și sculele. La ce vedeam eu acolo nu am putut să trag doar un cadru singular, așa că am decis să fac o panoramă. Am făcut toate setările și am fotografiat de două sau trei ori. Minunat! Mă opream și lăsam aparatul pentru a privi și a mă sătura dar nu se putea. Am stat și am privit până s-a înnoptat. Acasă poza am procesat-o destul de târziu după ce am venit de la munte. Am lăsat să treacă un timp... iar când am terminat nu-mi venea să cred cât de fain a fost acolo, iar poza a ieșit excelent pentru mine!

next

februarie 2008 (număr dublu)

PROFIL:

Bruno de Faveri

FOCUS:

Dragoș Nedelcu

SPECIAL:

EOL - Enciclopedia vieții

FOTOLOCAȚIE:

Vulcanii noroioși

ECHIPAMENT:

Despre trepied

PRACTIC:

Geometria naturii

abonament PHOTO TRAVEL

6 luni - 45 lei
 12 luni - 90 lei

Am achitat suma de

cu ordinul de plată nr.

în contul **RO34BTRL00801202H61933XX, Banca Transilvania, BRAȘOV**

Data

Pentru a vă abona la revista **PHOTO Travel**, completați formularul de mai jos, după ce ați achitat contravaloarea abonamentului și trimiteți-l într-un plic pe adresa redacției.

Aveți posibilitatea de a vă abona și on-line de pe www.phototravel.ro la secțiunea ABONAMENT. Mai multe informații despre abonamente puteți obține contactându-ne la telefon 0368/460.932 sau prin e-mail la contact@phototravel.ro

Nu vă mai tăiați revista pentru a decupa talonul, puteți face o copie!

din data de

Semnătura

DESTINATAR

PHOTO Travel

B-dul Griviței, nr. 84-90, sc. A, ap. 6,
Brașov, 500173, ROMÂNIA

EXPEDITOR

Nume _____

Prenume _____

Firma _____

CNP/CUI _____

Strada _____

Nr. ____ Bl. ____ Sc. ____ Ap. ____

Localitate _____

Cod poștal _____ Sector _____

Județ _____

Telefon _____

Fax _____

E-mail _____

Daca te gandesti ca nu poti
avea un Hasselblad

- A sosit timpul sa te razgandesti...

AL JARREAU SHOT WITH A HASSELBLAD CAMERA BY MARCO GROB

Incepand de astazi - cu putin mai mult decat una din solutiile de ultima generatie pentru o camera foto digitala de 35mm si mult mai putin decat orice competitor de camere foto digitale de format mediu - puteti incepe sa fotografiati cu cel mai performant sistem fotografic digital din lume.

Camera foto digitala H2DII-31, este astazi cea mai simpla cale de a intra in sistemul Hasselblad - cu toata tehnologia si beneficiile sistemului - capabil de a fotografia cum niciodata nu ati reusit pana acum. Si mai mult decat atat, un cadou special, pentru un timp limitat, puteti sa achizitionati o camera foto digitala Hasselblad H3DII-31 (camera, vizorul si obiectivul de 80mm), nu la pretul de catalog de 23.500 Euro (+TVA), ci la pretul promotional de numai **11.995 Euro** (+TVA).

Pentru a intra in categoria celor care fotografiaza cu cele mai bune camere foto din lume, mai usor nu se poate.

Hasselblad
H3D-31 kit

11,995 Euro (+TVA)

Oferta valabila:
Pana la 31 Decembrie 2008

www.hasselblad.com

HASSELBLAD

Brands Only srl · Sos. Kiseleff 55 · Bucuresti, Romania · alex@asa.ro